

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

6 | 2010

HLAVNÍ TÉMA

Otevřeli jsme Kliniky chorob prasat <i>L. Stejskalová</i>	1
Novostavba Kliniky chorob prasat <i>Ing. Rudolf Machovec, CSc.</i>	3

CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE

Prof. Nečas prezidentem VetNEST <i>redakce</i>	5
Příští rok, rok 2011, bude veterinárním rokem! <i>doc. MVDr. Miloslava Lopatářová, CSc.</i>	5
Výstavba parkoviště univerzity <i>Mgr. Daniela Němcová, Ing. Rudolf Machovec, CSc., Ing. Miroslav Kořán</i>	6
Přístavba zvířetniku v budově č. 22 <i>Ing. Rudolf Machovec, CSc.</i>	7

Z ČINNOSTI FVL

Slavnostní setkání s přednosty klinik a ústavů a předávání čestného ocenění profesorům FVL <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	8
Setkání děkana FVL s prezidentem EAEVE <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	8
Slavnostní zasedání VR FVL VFU Brno <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	9
Setkání vedení FVL s představenstvem KVL ČR <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	9
Studentský večer k 20. výročí založení FVL <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	10
Podzimní konference FVL <i>prof. MVDr. Vladimír Celer, Ph.D., prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	10
Slavnostní setkání k přípravě projektu CEITEC <i>prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	11
Mezinárodní konference o neonatologii koní <i>MVDr. Barbora Bezděková, Ph.D., prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA</i>	11

Z ČINNOSTI FVHE

Slavnostní vědecká rada FVHE <i>Vedení FVHE</i>	12
Setkání děkanů FVHE <i>Ladislav Steinhäuser</i>	14
40. Lenfeldovy a Höcklový dny <i>Ladislav Steinhäuser</i>	15
Historická sekce 40. Lenfeldových a Höcklových dní <i>MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.</i>	16
Insignie FVHE <i>MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.</i>	17
Zasedání redakční rady Maso na VFU <i>Ladislav Steinhäuser</i>	19
Veterinary Roadshow <i>Ladislav Steinhäuser</i>	20
Odznak FVHE <i>Ladislav Steinhäuser</i>	21
Vítání prvků FVHE <i>Hana Brožková, Tereza Kalinová</i>	21
Sex, Drugs, Rock & Roll <i>Ladislav Steinhäuser</i>	22
Závěrečný souboj <i>Ladislav Steinhäuser</i>	23

Z ČINNOSTI FAF

Moderní výuka v ústavu aplikované farmacie farmaceutické fakulty VFU Brno <i>doc. PhDr. Karel Král, CSc.</i>	24
---	----

Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVÍŠŤ

19. ročník alpských dobrodružství <i>PaedDr. Jan Kubernát</i>	26
--	----

Z ČINNOSTI STUDENTŮ

Měsíc mezi sokoly <i>Vladimír Steinbauer</i>	28
---	----

UDÁLOSTI

Vernisáž výstavy k 20 letům existence veterinárních fakult <i>MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., Mgr. Kateřina Buchalová</i>	30
Imatrikulace 2010 <i>Lucie Stejskalová</i>	31
O veterinární fakultě byl na veletrhu Gaudeamus velký zájem <i>Lucie Stejskalová</i>	32
Vědecko-výzkumná spolupráce s Univerzitou v Osijeku <i>Eva Straková</i>	33
Konference Archival Tradition and Practice <i>Mgr. Eva Zatloukalová</i>	33

PERSONALISTIKA

Promoce DSP na VFU Brno 2010 <i>prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.</i>	34
---	----

ROZHOVORY

Rozhovor se zhotovitelem insignií FVHE <i>Petr Kazda, Lucie Stejskalová</i>	36
--	----

**VITA
UNIVERSITATIS**

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity
Brno

6 ■ 2010

Vydává:

Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno
Palackého 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
– předseda
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
doc. PhDr. Karel Král, CSc.
prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, DrSc.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
MVDr. Mirko Treu, CSc.

Redakce – kontaktní osoba:

Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfu.cz

foto: Bc. Lucie Stejskalová

Grafická úprava a sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583
petrova.m@tiscali.cz

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Tisk:

EXPODATA-DIDOT, spol. s r. o.
Výstaviště 1, 648 75 Brno

Reg. č.: MK ČR E 18254

ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 1/11:

19. 1. 2011

Příští číslo vyjde:

18. 2. 2011

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Pohled na hlavní vchod Kliniky chorob prasat
foto: M. Petrová

Otevřeli jsme Kliniku chorob prasat

– zázemí pro výuku, výzkum a klinickou činnost na nejvyšší evropské úrovni

V pátek 8. října 2010 byl na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno slavnostně zahájen provoz nové Kliniky chorob prasat Fakulty veterinárního lékařství. Ta nese jméno významné osobnosti v oboru porcinní medicíny a rektorovi univerzity v letech 1975–1987 prof. MVDr. Jaroslavu Dražanovi, CSc. – Pavilon profesora Dražana.

Slavnostního otevření centra pro výuku, výzkum a vědu a veterinární činnost se zúčastnily desítky pozvaných hostů – z vedení univerzity, zástupců jednotlivých fakult, ústavů a klinik, akademických pracovníků, až po zástupce z MŠMT či představitel města Brna.

Úkolu moderování se ujal MVDr. Pavel Brauner, který hosty přivítal v prostorách před budovou kliniky a předal úvodní slovo o novostavbě rektorovi VFU Brno prof. Vladimíru Večerkovi. Po něm se slova ujal náměstkyně ministra MŠMT Ing. Eva Bartoňová, z jehož rozpočtu byla novostavba hrazena, a to ve výši 146 946 000 Kč.

Na ni navázal první náměstek primátora města Brna, MUDr. Daniel Rychnovský, jenž ocenil zvláště skutečnost, že díky této klinice se i celé Brno posunuje dále, a to nejen mezi veterinární vzdělávací špičku v Evropě. Následně o náročnosti stavby pohovořil zástupce generálního zhotovitele stavby společnosti IMOS Brno Ing. Oldřich Štercl. O architektonickém a kompozičním

návrhu budovy na něj navázal jednatel společnosti PROJECT building Ing. arch. Petr Stojan. Na závěr se slova ujal děkan Fakulty veterinárního lékařství prof. Alois Nečas, který kliniku představil z pohledu vzdělávací, výzkumné a vědecké činnosti.

Následovalo slavnostní přestřižení pásky a první skupinka již mohla vstoupit na exkurzi do nové budovy. Největší rozruch

■ Účastníci slavnostního otevření

■ Rektor VFU Brno, prof. Večerek, při úvodní řeči

snad ale vzbudil další „slavnostní akt“, který se odehrál před budovou – křest první obyvatelky dolních stájí. Tou se stala prasnice narozená letos v březnu. Hosté měli nesnadný úkol, a to vybrat pro prasničku vhodné jméno. Zazněly návrhy jako Pepina, Eva či Jiřinka. Nakonec ale zvítězilo poslední navrhované jméno – Jarka. Jarka dostala křtící list a rozetu a byla převezena do svého nového obydlí.

■ Prasnice Jarka

Poté se i zbylá skupina hostů odebrala k prohlídkovému okruhu klinikou. Za výkladu těch nejaszvěcenějších, odbor-

■ Čestní hosté při přestřižení pásky (zleva děkan FVL prof. Nečas, ředitel IMOS Brno ing. Štercl, architekt ing. arch. Stojan, tehdejší náměstek primátora města Brna dr. Rychnovský, náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR ing. Bartoňová a rektor prof. Večerek)

ných zaměstnanců kliniky, si návštěvníci prohlédli prostory prvního nadzemního podlaží, ve kterém se nachází vyšetřovny, pitevny, místa pro ustájení zvířat a také experimentální část pro vědu a výzkum zahrnující moderně vybavený operační sál. Následně se skupinky přesunuly do prostor druhého nadzemního podlaží, kde se nachází laboratoře, knihovna, posluchárny a zázemí pro akademické a vědecké pracovníky. Exkurzi zakončila prohlídka třetího nadzemního po-

dlaží, ve kterém je umístěna strojovna vzduchotechniky a technika pro chlazení a vytápění.

Slavnostní otevření kliniky, která již nyní poskytuje stovkám studentů špičkové studijní zázemí a vědcům nejmodernější přístrojové vybavení, bylo završeno přátelským setkáním hostů u závěrečného rautu.

■ text: **L. Stejskalová**
foto: archiv redakce

■ Čestní hosté při prohlídce kliniky

Novostavba Kliniky chorob prasat

Je 16. února roku 2009. Vítěz soutěže veřejné zakázky, zhotovitel stavby „Kliniky chorob prasat“ IMOS Brno, připravuje technické zázemí pro stavbu. Do prostoru budoucího staveniště se přivádí

desky. Střecha je plochá, po celém obvodu lemovaná nízkou atikou.

Objekt Kliniky chorob prasat je třípodlažní, nepodsklepený se stěnovým konstrukčním systémem.

V prvním nadzemním podlaží jsou umístěny stáje prasat pro výuku i experiment včetně chirurgické sekce. Do druhého nadzemního podlaží je soustředěna výuka studentů. Jsou zde umístěny

■ Vizualizace projektu stavby budovy (obr. PROJECT building, architecture-design)

elektrický proud, voda, umísťují se staveništní buňky, staveniště se oplocuje. Na více jak rok a půl je poté staveniště nové kliniky uzavřeno pro všechny nepovolané osoby.

Odpoledne dne 25. 2. 2009 ve 14.05 hod. zhotovitel stavby ve spolupráci se svými dodavateli zahajuje bourání zdevastovaných, starých, morálně a fyzicky opotřebovaných budov původní Kliniky chorob prasat. Během jednoho týdne je demolice budov ukončena, bouraný materiál odvezen na skládku odpadu a stavební plán je připravena k zahájení stavby.

Zakládání stavby bylo náročné. Stavba je založena zčásti na vrtaných pilotách, zčásti na základových pasech. Obvodové zdivo je z cihelných tvárnic a v konečné podobě ještě opatřené zateplovacím systémem s izolantem z minerální vaty. Vodorovné konstrukce a schodiště jsou řešeny jako železobetonové monolitické

■ Klinika po dokončení

■ Ustájení s podporou aktivit podle požadavků welfare

■ Vybavení stájí odpovídá nejnovějším požadavkům

učebny, knihovna, laboratoře, pracovny pedagogických pracovníků i doktorandů a vedení kliniky.

Třetí nadzemní podlaží je vyhrazeno pro technická zařízení. Je zde strojovna vzduchotechniky, hlavní datový rozvaděč objektu i zálohový systém UPS.

Objekt je vybaven elektronickou zabezpečovací signalizací, docházkovým terminálem, elektromagnetickými zámky, dveřními komunikačními tably, elektronickou požární signalizací, vnějším kamerovým systémem, vnitřním kamerovým systé-

mem. Učebny jsou provedeny s kvalitní akustickou výbavou a technickým zařízením, které odpovídá soudobým technickým požadavkům na provádění výuky. Stájové prostory jsou vyřešeny podle účelu využití, stáří a váhy dočasně ustájených zvířat. Všechna zvířata jsou ustájena na roštech. Kaly jsou odváděny k separaci před areálovou čistírnou odpadních vod a voda je dále v čistírně odpadních vod dočištěna a vypouštěna do veřejné kanalizace.

Experimentální část objektu zahrnuje čisté prostory a experimentální stáje.

Čisté prostory obsahují technické zázemí pro personál, vyšetřovnu zvířat, operační sál, prostory pro mytí a sterilizaci nástrojů a zázemí.

Vzduchotechnická zařízení jsou rozdělena na samostatné funkční celky, které zajišťují dostatečnou výměnu vzduchu v jednotlivých částech objektu. Odvod vzduchu ze stájových prostorů je přes účinné aktivní filtry. Vzduchotechnická zařízení jsou opatřena tlumiči hluku a vyvedena na střechu objektu.

Závěrečná kontrolní prohlídka stavby kliniky chorob prasat byla ukončena dne 7. září 2010. Stavební úřad a neopomenutelné orgány statní správy provedly kontrolu stavby a kontrolu plnění všech stanovených opatření z vydaného stavebního povolení.

Závěrem bylo konstatováno, že stavba je provedena podle projektu, je dokončena a v zimním semestru může být na klinice zahájena výuka. Vedení univerzity za podpory MŠMT a v provedení pracovního úsilí velkého kolektivu dělných lidí, jak projektantů, technického dozoru, zhotovitele stavby IMOS Brno, dodavatelů technologie a dalších bylo zdárně završeno.

Naše univerzita má opět nové, technicky dobře vybavené pracoviště pro vzdělávání budoucích veterinárních lékařů a veterinárních hygieniků a pro excelentní výzkum v oblasti veterinární medicíny.

■ text: **Ing. Rudolf Machovec, CSc.**

foto: M. Petrová

■ Ustájovací kapacity pro prasata

Prof. Nečas prezidentem VetNEST

Ve dnech 11.–13. října 2010 proběhlo na VFU Brno zasedání Středoevropské veterinární asociace fakult a univerzit VetNEST (Veterinary Network of European Student and Staff Transfer). VFU navštívili představitelé veterinárních fakult z Rakouska, Maďarska, Polska, Slovenska, Slovinska, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a Makedonie. První den jednání proběhl v jednacím sále na ŠZP Nový Dvůr, další dny pak již ve velké zasedací místnosti rektora. Předmětem jednání bylo zhodnocení zasedání VetNEST v roce 2009 v Budapešti, výroční zpráva prezidenta, změny v členských institucích, počty přijímaných a promoujících studentů, problematika Diploma Supplement Label, ECTS Label, mobility v rámci CEEPUS, LLP/ERASMUS, 7. rámcový program, a některé aspekty rozpočtové problematiky ve vztahu k zajišťování výuky na fakultách členských zemí VetNEST.

Byly diskutovány směry a možnosti dalšího rozvoje VetNEST, možnosti spolupráce v rámci postgraduálního vzdělávání a letních škol. Zástupci jednotlivých fakult byli seznámeni se současným z pohledu stavem evaluace a reevaluace fakult sdružených ve VetNEST a s aktuálními informacemi z jednání Výkonného výboru EAEVE.

Na tomto zasedání proběhla také volba nového prezidenta VetNEST pro nadchá-

■ Děkan FVL prof. Nečas (vlevo) symbolicky přebírá předsednictví od prof. Fodora

zející dvouleté období. V tajné volbě byl zvolen poprvé představitel z VFU Brno děkan FVL prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA. Ve svém inauguračním projevu poděkoval za uplynulé prezidentství prof. László Fodorovi, a především vyjádřil přesvědčení, že je třeba pokračovat v současném trendu úzké spolupráce jednotlivých členů této asociace v mezinárodní výměně studentů a akademických pracovníků a v užším propojování vzdělávání a výzkumu jednotlivých veterinárních fakult asociace.

Na tomto jednání za VFU Brno ocenil významný podíl prof. László Fodora na spolupráci asociace VetNEST a VFU Brno rektor VFU Brno prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA a jmenovanému předal jako výraz uznání skleněný symbol VFU Brno udělovaný významným osobnostem za mimořádný přínos k rozvoji veterinárnímu vzdělávání.

■ **text:** redakce

foto: archiv redakce

Příští rok, rok 2011, bude veterinárním rokem!

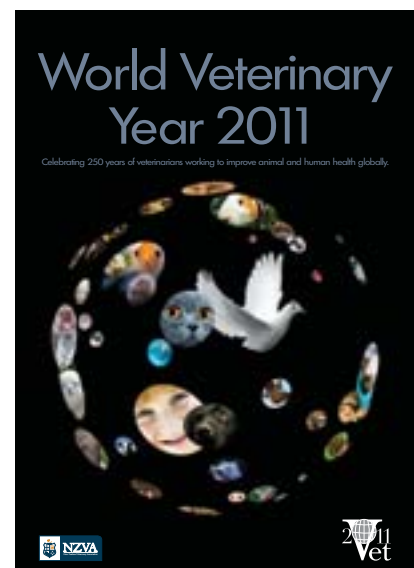
Jméno Veterinary Year 2011 se mu dostalo u příležitosti 250. výročí založení první veterinární školy na světě. Bylo to v roce 1761 v Lyonu ve Francii a založil ji francouzský lékař Claude Bourgelat. Velmi krátce na to založil ještě druhou veterinární školu v Alfortu. Claude Bourgelat byl také prvním vědcem, který prosazoval myšlenku, že studium biologie a patologie zvířat by pomohlo k lepšímu pochopení a poznání biologie a patologie člověka. Celý svět by tedy měl slavit zvěrolékařské povolání, které posledních 250 let pomáhá zlepšovat zdraví jak zvířat, tak i lidí.

Vet for health, Vet for food, Vet for the planet! Tak zní motto celého roku.

Oficiálně bude Veterinary Year 2011 zahájen 24. ledna 2011 slavnostním ce-

remoníalem ve Versailles ve Francii. Slavnostní zakončení proběhne 14. října 2011 v Kapském Městě v Jižní Africe. Naše univerzita se k oslavám také připojuje. Během roku uspořádá pod záštitou Veterinary Year 2011 tři konference: Kábrtovy dietetické dny, Lenfeldovy a Höklovy dny a konferenci Ochrana zvířat a welfare. Více informací o pořádaných akcích a konferencích konaných v rámci Veterinary year 2011 naleznete na: <http://www.vet2011.org>.

■ **text:** doc. MVDr. Miloslava Lopatářová, CSc.
Prorektorka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy
Prezidentka Veterinary Year 2011, ČR

Výstavba parkoviště univerzity

Revitalizace části areálu demolicí budov 28 a 29 s dořešením dopravní infrastruktury VFU Brno

Areál VFU Brno je u svého vstupu zatížen budovami 28 a 29, které jsou v havarijním stavu. Rekonstrukce těchto stavebních objektů je z finančního, organizačního i technického hlediska neefektivní. Záměrem VFU je tyto malé budovy odstranit a dořešit provozní potřeby univerzity. Tato skutečnost souvisí s progresivně rostoucím zájmem o univerzitu ze strany vnějších návštěvníků o jejich spolupráci s univerzitou. Vzniklý prostor po demolicí objektů umožní zbudování kapacitního parkoviště s technickými parametry odpovídajícími revitalizaci asanovaného prostoru.

Realizací akce VFU revitalizace části areálu demolicí budov 28 a 29 s dořešením dopravní infrastruktury VFU Brno bude řešena kritická situace v parkování vozidel. Současně bude vyřešen komplikovaný dopravní uzel provozu vozidel u hlavní brány, kde pro přijíždějící a odjíždějící vozidla je v současnosti určen velmi omezený prostor, do kterého navíc

■ Vizualizace projektu parkoviště (obr. PROJECT building, architecture-design)

ještě vstupují chodci a platba parkovného v parkovacím automatu.

Realizací akce podle vypracované dokumentace budou vytvořeny podmínky nejen pro parkování vozidel, ale také pro bezpečný pohyb pěších osob po chodní-

ku za hlavní branou v areálu univerzity. Zde je až dosud kritické místo, ve kterém může dojít ke kolizi chodců a projíždějících vozidel.

Revitalizovaný prostor se nachází uvnitř areálu univerzity. Dopravně na-

■ Pohled na nově zbudované centrální parkoviště univerzity

vazuje na areálové komunikace. Na místě budoucího parkoviště jsou dva objekty, budovy č. 28 a 29, které jsou ve velmi špatném technickém stavu. Oba objekty budou odstraněny a na jejich místě bude vybudováno nové záchytné parkoviště. V prostoru záchytného parkoviště bude umístěn i platební parkovací automat, který značně zjednoduší provoz na výjezdu u hlavní brány. Současně budou i odstraněny převážně náletové dřeviny v místě budoucího parkoviště.

Záchytné parkoviště bude stavěno pro 50 vozidel včetně 4 parkovacích míst pro osoby tělesně postižené (podle vyhl. 398/2009 Sb.). Součástí objektu je také vybudování pěších komunikací sousedících s parkovištěm, nové veřejné osvětlení, tabule informačního systému s označením objektů univerzity, dalšího platebního automatu na úhradu parkovného i přemístění kamerového systému ostraha univerzity.

V přímé návaznosti na parkoviště bude vybudována i retenční nádrž na zachycení přívalové dešťové vody a zařízení na zachycení případných úkapů ropných látek parkujících aut.

Demolici obj. č. 28 a 29 s vlastní výstavbou parkoviště provede společnost EUROVIA CS, a.s., odštěpný závod oblast Morava, závod, která stavební akci usku-teční do 15.11. 2010.

■ text: **Mgr. Daniela Němcová,**
Ing. Rudolf Machovec, CSc.

foto: Jiří Polášek, redakce

Nález základního kamene

Při bouracích pracích na budovách č. 28 a 29 stavební firmou se při zásahu do základů budovy uvolnil kámen ručně tesaný, který mne při obchůzce kolem staveniště vzhledem k bezpečnosti zabezpečení zaujal a při bližším ohledání se zjistilo, že se

pravděpodobně jedná o základní kámen budov. Následně byl uložen u budovy vrátnice k jeho pozdějšímu využití. Dále byly při budování chodníku k budově 31 nalezeny dva patníky zakopané asi 1 m hluboko pod úroveň terénu, které jsou uloženy u vrátnice a čekají na další využití. Jsou ručně tesané z tvrdého pískovce a pravděpodobně se jedná o zábrany pro kočáry při jejich vjíždění do průjezdů a dvorů.

■ text: **Ing. Miroslav Kořán**
foto: archiv redakce

Pravděpodobně základní kámen z roku 1891

Přístavba zvířetníku v budově č. 22

Pro Ústav farmakologie bylo nezbytné zřídit prostory pro laboratorní zvířata. Stalo se tak přístavbou nových prostor pro umístění zvířat určených pro potřeby výuky. Samotný zvířetník byl postaven v nadstavbě na původní přízemní části objektu. Na dopravu krmiva a materiálu nutného pro chov zvířat byl zbudován nový výtah. Vzduchotechnická zařízení zajišťující tepelné a vlhkostní podmínky chovu jsou umístěna v půdním prostoru.

Při realizaci stavby bylo nutné upravit základové části původní stavby jejich podbetonováním a přibetonováním, neboť únosnost původních základů nebyla dostatečná. Nově přistavěná a nadstavěná část byla materiálově sladěna s původním

■ Zahájení přístavby

■ Pohled jihozápad

objektem, takže dnes pohledově tvoří jednotný architektonický celek.

Uvnitř nadstavby jsou samostatné prostory určené pro klecový chov králíků a klecový chov laboratorních potkanů. Součástí stavby jsou i nezbytně nutné prostory pro sklad steliva, krmiva i mytí klecí a přepravek. Současně byla také upravo-

vána komunikace podél stavby, okapové chodníky a ohradní kamenné zdivo parčíku za objektem. Stavba byla dokončena v červnu 2010, následně zkolaudována a předána k užívání.

■ text: **Ing. Rudolf Machovec, CSc.**
foto: archiv autora a redakce

Slavnostní setkání s přednosty klinik a ústavů a předávání čestného ocenění profesorům FVL

Součástí oslav dvacátého výročí založení FVL bylo také slavnostní setkání děkana fakulty prof. MVDr. Aloise Nečase, Ph.D., MBA s přednosty jednotlivých ústavů a klinik, a se členy Akademického senátu fakulty. Na tomto zasedání, které proběhlo 11. října 2010, děkan fakulty vyzdvihl důležité body dvacetileté historie fakulty a při příležitosti 20. výročí

vzniku FVL ocenil na tomto slavnostním setkání představitelů fakulty zasloužilé profesory a předal čestná uznání za přínos k rozvoji veterinárního vzdělávání prof. MVDr. Vladimíru Celerovi, DrSc., prof. MVDr. Čeňku Červenému, CSc., prof. MVDr. Karlu Chroustovi, DrSc., prof. MVDr. Luboši Holému, CSc., prof. MVDr. Karlu Hruškovi, CSc., prof.

MVDr. Eduardu Kudláčovi, DrSc., prof. MVDr. Ladislavu Němečkovi, CSc., prof. MVDr. Oldřichu Štěrbovi, DrSc.

Děkan zdůraznil významný podíl těchto bývalých učitelů na rozvoji fakulty. Za všechny oceněné poděkoval ve svém slavnostním projevu první děkan fakulty veterinárního lékařství prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc.

Prof. MVDr. Č. Červený, CSc., prof. MVDr. V. Celer, DrSc., prof. MVDr. E. Kudláč, DrSc., prof. MVDr. K. Chroust, DrSc., prof. MVDr. L. Němeček, CSc.

Prof. Kudláč, první děkan FVL

Toto setkání bylo vyjádřením významu, který fakulta přikládá své historii, budování tradic a sounáležitosti uvnitř fakulty, zahrnující současně i bývalé akademické pracovníky.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv redakce

Setkání děkana FVL s prezidentem EAEVE

■ Zleva: prof. Fodor a prof. Nečas

Význam dvacátého výročí založení Fakulty veterinárního lékařství byl zdůrazněn také přítomností prezidenta EAEVE (European Association of Establishments for Veterinary Education) prof. László Fodora na půdě fakulty. Současný prezident EAEVE navštívil FVL ve dnech 11. až 13. října 2010 při příležitosti jednání Středoevropské veterinární asociace VetNEST.

Na jednání s děkanem fakulty prof. MVDr. Aloisem Nečasem, Ph.D., MBA projednával prezident EAEVE činnost fakulty v Evropské asociaci veterinár-

ních fakult a další rozvoj spolupráce fakulty s touto asociací a dalšími fakultami sdruženými ve skupině fakult regionu 7 EAEVE. Byly připraveny podklady pro jednání Výkonného výboru EAEVE za region a současně byly připravovány některé dokumenty týkající se zasedání EAEVE v Lyonu v květnu 2011, kdy celé vysoké veterinární školství slaví 250 let od založení první vysoké školy veterinární, a to právě v Lyonu v roce 1761.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv redakce

Slavnostní zasedání VR FVL VFU Brno

V rámci oslav 20. výročí založení Fakulty veterinárního lékařství proběhlo dne 29. září 2010 slavnostní zasedání Vědecké rady FVL VFU Brno. Děkan fakulty prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA ve svém slavnostním projevu při zahájení zasedání připomněl dvacetiletou historii existence fakulty, její nejdůležitější momenty a především současné významné postavení Fakulty veterinárního lékařství. Zdůraznil umístění fakulty na seznamu prestižních veterinárních fakult Evropy, úspěšnou mezinárodní evaluaci fakulty, akreditaci magisterského a doktorských studijních programů národní akreditační komisí, rozšiřující se výuku na fakultě v anglickém jazyce, prohlubující se kvalitu vzdělávání, významné výzkumné projekty fakulty, rostoucí objem odborné veterinární činnosti na klinikách a rozvíjející se další akademické činnosti v každodenním působení fakulty.

Děkan připomněl také nejzávažnější aktivity očekávané v nejbližším období, zejména

přípravu na další mezinárodní evaluaci fakulty, reakreditaci některých studijních oborů, zapojení fakulty do rozsáhlých projektů CEITEC, ICRC a případně dalších, pokračování v současném výzkumu na fakultě v re-

šení evropských rozvojových projektů a rozšiřování výuky na fakultě v anglickém jazyce.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv redakce

■ Ze slavnostního zasedání VR FVL

Setkání vedení FVL s představenstvem KVL ČR

Děkan FVL uspořádal 13. října 2010 společné jednání s představenstvem KVL ČR při příležitosti oslav 20. výročí založení fakulty. Za FVL se jednání účastnil děkan Fakulty veterinárního lékařství prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA a proděkan prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. Představenstvo Komory veterinárních lékařů ČR vedl prezident MVDr. Ondřej Rychlík a viceprezident MVDr. Milan Snášil, CSc. Za představenstvo KVL se slavnostního jednání dále účastnili MVDr. Jan Bernardy, Ph.D., MVDr. Lubomír Borkovec, MVDr. Karel Daniel, MVDr. Renáta Hlavová, MVDr. Lubomír Hošek, MVDr. Radomír Mráček, MVDr. Lubica Nečasová, MVDr. Katka Novozámská, CSc. a MVDr. Vladimír Rejnek. Ve velké zasedací místnosti rektora byly projednávány otázky vzájemné spolupráce mezi Komorou veterinárních lékařů ČR a Fakultou veterinárního lékařství, zejména výuka ve vztahu k Day One Skills, zajišťování výukových praxí studentů, pojištění studentů a praktických veterinárních lékařů na praxích a možnosti dalšího vzdělávání praktických veterinárních

lékařů. Byly rovněž nastíněny možnosti zapojení praktických veterinárních lékařů do pregraduální výuky studentů FVL.

Prezident KVL ČR MVDr. Ondřej Rychlík ve svém vystoupení popřál fakultě k jejímu významnému výročí a shrnul dosavadní spolupráci mezi fakultou

a KVL. Děkan Fakulty veterinárního lékařství vyjádřil přesvědčení, že spolupráce mezi KVL a FVL se bude pozitivně rozvíjet i v dalším období.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv redakce

■ Představenstvo KVL

Studentský večer k 20. výročí založení FVL

Oslav 20. výročí založení fakulty se také aktivně účastnili studenti. Fakulta ve spolupráci se studentskou organizací IVSA uspořádala 13. října 2010 studentský večer v prostorách sportovní haly univerzity, který byl kulturním doplněním programu oslav vzniku fakulty. Ve slavnostním zahájení tohoto večera děkan fakulty prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA připomenul především „mladou“ historii fakulty a její současnost. Studentský večer uspořádaný v rámci oslav fakulty byl vyjádřením významu vzájemné spolupráce mezi akademickým sborem a studenty fakulty,

protože součástí studia na fakultě je také rozvoj studentských aktivit v různých oblastech a jednou z jejích součástí jsou také studentské večery. Fakulta a IVSA tak touto společnou aktivitou podpořily kulturní program oslav založení fakulty.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv I.V.S.A.

Podzimní konference FVL

Dne 14. října 2010 se v rámci oslav 20. výročí založení FVL konala Podzimní konference Fakulty veterinárního lékařství. Tato mezinárodní konference pro studenty českého a anglického studijního programu se zahraničními a domácími přednášejícími konaná pod záštitou děkana FVL byla organizována proděkanem fakulty prof. MVDr. Vladimírem Celerem, Ph.D. a proděkanem prof. MVDr. Jaroslavem Doubkem, CSc., ve spolupráci se sekčním radou prof. MVDr. Zdeňkem Knotkem, CSc. a MVDr. Michalem Crhou, Ph.D. Účastnili se rovněž kolegové z veterinární praxe.

Konference byla zahájena děkanem fakulty prof. MVDr. Aloisem Nečasem, Ph.D., MBA. Vlastní program byl rozdělen do dvou samostatných částí. Jednání konference v dopoledních hodinách bylo věnováno problematice infekčních onemocnění prasat, kdy přednášejícími byli doc. Darryl Ragland (Purdue University, USA), a doc. Roman Pograničnij (Purdue University, USA) a prof. MVDr. Jiří Smola, CSc. za VFU Brno.

Odpolední část jednání byla věnována problematice chirurgie a anestezie koní, malých zvířat a plazů, a to

v přednáškách Dr. Camila Stoiana, Ph.D. z Rakouska, MVDr. Tomáše Fichtela, Ph.D. z VFU Brno, MVDr. Ladislava Molnára, Ph.D. z UVL Košice a prof. MVDr. Zdeňka Knotka, CSc., Dipl. ECZM z VFU Brno. Konference se setkala s pozitivními ohlasy, což je příslibem pro úspěšné pořádání dalších mezinárodních konferencí pro studenty českého i anglického studijního programu na fakultě i v budoucnu.

■ text: **prof. MVDr. Vladimír Celer, Ph.D.**
prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA

Slavnostní setkání k přípravě projektu CEITEC

Slavnostní setkání vedení FVL s pracovníky Sekce patobiologie s prezentací připravované rekonstrukce budovy patobiologie v rámci projektu VaVPI a seznámení se současným stavem příprav výzkumného projektu CEITEC proběhlo 15. října 2010 ve velké zasedací místnosti rektora.

Fakulta veterinárního lékařství připravuje vstup do rozsáhlého regionálního výzkumného centra excelence CEITEC v nejbližších dnech. Je symbolické, že zapojení fakulty do tohoto rodičího se centra špičkové vědy přichází právě v období 20.

výročí od jejího založení. Při této příležitosti se děkan fakulty prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA setkal s akademickými pracovníky Sekce patobiologie. Nosným programem v tomto rozsáhlém projektu za FVL je oblast veterinární molekulární medicíny. Na tomto projektu se budou podílet zejména pracovníci Ústavu genetiky, Ústavu mikrobiologie a imunologie, Ústavu infekčních chorob a epizootologie, a Ústavu parazitologie.

Součástí tohoto jednání byla také připravovaná rekonstrukce a modernizace bu-

dovy patobiologie, která by měla splňovat požadavky moderního výzkumného centra, vědecké a výzkumné činnosti a laboratorní diagnostiky. Rekonstruovaná budova patobiologie by měla být dovybavena přístroji právě z projektu CEITEC a ve spojení s vědeckým potenciálem uvedených pracovišť by měly být vytvořeny předpoklady pro intenzivní veterinární výzkum projektovaný v rámci programu CEITEC.

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
foto: archiv redakce

■ Účastníci setkání – pracovníci Sekce patobiologie

Mezinárodní konference o neonatologii koní

Mezinárodní konference BWB (Brno-Wien-Budapest) na téma „Neonatologie koní“ konaná pod záštitou děkana FVL a pořádaná Klinikou chorob koní proběhla v rámci oslav 20. výročí založení fakulty v sobotu 16. října 2010 v posluchárně Pavilonu klinik velkých zvířat.

Konferenci slavnostně zahájil děkan Fakulty veterinárního lékařství prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA. Odborný program a průběh konference řídila MVDr. Barbora Bezděková, Ph.D. Tato mezinárodní kon-

ference byla pořádána rezidenty European College of Equine Internal Medicine (ECEIM) z výše uvedených univerzitních pracovišť pod záštitou diplomovaných specialistů ECEIM a ECVS (European College of Veterinary Surgeons). Celodenní jednání probíhalo v anglickém jazyce za účasti 16 přednášejících z Budapešti, Vídně a Brna. Některé prezentace byly zajištěny diplomovanými specialisty (Karsten Velde, Dipl. ACVS, Rene van den Hoven, Dipl. ECEIM, Zdeněk Žert, Dipl. ECVS).

Akce se zúčastnilo 104 posluchačů, univerzitních veterinárních lékařů, terénních veterinářů zaměřených na hipiatrickou problematiku a studentů naší univerzity v českém i anglickém studijním programu. Zahraniční účast posluchačů byla kromě rakouských a maďarských lékařů zastoupena i polskými a slovenskými účastníky.

■ text: **MVDr. Barbora Bezděková, Ph.D.**
prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA

Slavnostní vědecká rada FVHE

Hlavní akcí našich oslav bylo slavnostní zasedání vědecké rady Fakulty veterinární hygieny a ekologie v aule. Zasedání proběhlo za přítomnosti rektora naší univerzity prof. MVDr. Vladimíra Večerka, CSc., MBA, rektora UVLF Košice prof. MVDr. Emila Pilipčince, PhD., děkana FVHE doc. MVDr. Ladislava Steinhausera, CSc., děkana FVL prof. MVDr. Aloise Nečase, Ph.D. MBA, děkana FAF doc. RNDr. Milana Žemličky, CSc., předsedy AS VFU prof. MVDr. Františka Trembla, CSc., děkana AF MeU prof. Ing. Ladislava Zemana, CSc., proděkana LF UJEP prof. MUDr. Ivana Čapova, CSc., paní velvyslankyně ČR při EU MVDr. Mileny Vicenové, ústředního ředitele SVS doc. MVDr. Milana Maleny Ph.D., ústředního ředitele SZPI ing. Jakuba Šebesty a řady dalších významných hostů. Zasedání zahájil svým projevem rektor prof. Večerka, který shrnul historii fakulty, období jejího budování a rozvoje v současném období, vyzdvihl vynikající postavení naší univerzity v rámci českého vysokého školství i v mezinárodním kontextu. Děkan FVHE doc. Steinhauser se ve svém vystoupení zaměřil na vývoj veterinárního hygienického dozoru nad potravinami, současné postavení fakulty a nastínění dalšího vývoje. V závěru svého vystoupení

děkan fakulty představil nová vyznamenání – plaketu prof. MVDr. Zdeňka Matyáše, CSc. a čestná uznání fakulty. První plaketu převzal pro rodinu prof. Matyáše jeho zeť prof. MUDr. Ivan Čapov, CSc.

Prof. MVDr. Zdeněk Matyáš, CSc. byl vynikajícím odborníkem v hygieně a technologii potravin, především masa. Byl autorem řady odborných knih a mnoha článků. Byl vyhlášený svým výborným vztahem k výrobním podnikům. Ve výuce prosazoval krédo: Hygienické zásady dozoru musí vyplývat z výborných znalostí technologie výroby, v dozoru a mezinárodní spolupráci nutné pro jednotnost všech orgánů zúčastněných v dozoru nad potravinami. Byl dlouholetým vedoucím veterinárního odboru ve Světové zdravotnické organizaci v Ženevě, stál při zrodu oboru hygiena potravin, založil Centrum potravinových řetězců Státního zdravotního ústavu v Brně. Plaketa prof. Matyáše za rozvoj fakulty byla udělena všem předcházejícím děkanům FVHE: prof. RNDr. Stanislavu Zimovi, CSc., prof. MVDr. Vladimíru Večerkovi, CSc., MBA, prof. MVDr. Augustinu Bušovi, CSc. a prof. MVDr. Lence Vorlové, CSc. Za mimořádné a celoživotní zásluhy při rozvoji oboru hygiena potravin převzali plaketu prof.

MVDr. Milena Vicenová přebírá plaketu prof. Matyáše, v pozadí ing. Jakub Šebesta

Matyáše: prof. MVDr. Rudolf Cabada, PhD. – emeritní rektor UVL Košice, uznávaný odborník v hygieně potravin, prof. MVDr. Josef Holec, CSc. – emeritní profesor VFU Brno, široce uznávaný odborník v oboru hygiena mléka, prof. Ing. Ivo Ingr, CSc. – emeritní děkan AF MeU, uznávaný odborník v oboru technologie masa, MVDr. Jaromír Lát, CSc. – vynikající a široce uznávaný odborník v hygieně potravin, byl ředitelem Výzkumného ústavu masného průmyslu v Brně, Ústavu pro vyšetřování potravin v Praze, exper-

Vystoupení rektora VFU Brno na slavnostní VR FVHE

tem SVS Praha, prof. MVDr. Ján Pleva, DrSc. – profesor a dlouholetý vedoucí Ústavu hygieny potravin UVL Košice, významná a nepřehlédnutelná osobnost v oboru hygiena potravin, MVDr. Josef Radoš – vynikající odborník v oboru technologie masa, MVDr. Ivan Hlobil – reprezentuje skupinu kolegů, kteří odešli do zahraničí, významný odborník v hygieně masa se vypracoval až do funkce ředitele veterinární služby v Zurichu, doc. MVDr. Antonín Kozák, Ph.D. – uznávaný odborník ve veterinárním hygienickém dozoru, ředitel MěVS Praha, doc. MVDr. Milan Malena, Ph.D. – uznávaný odborník ve veterinárním hygienickém dozoru, ústřední ředitel SVS Praha, Ing. Jakub

služby, MVDr. Bibiana Janáčková – pracovnice DG SANCO v Bruselu, MVDr. Miloslav Jašek – ředitel SZPI, MVDr. Bohumil Kubát – exministr zemědělství ČR. Ze skupiny úspěšných vedoucích pracovníků potravinářského průmyslu byli oceněni: MVDr. Pavel Groh, MVDr. Ladislav Hájek, MVDr. Josef Kameník, CSc., MVDr. Jan Lidický, CSc., MVDr. František Mikeš, MVDr. Radko Pastor a MVDr. Stanislav Sekyra. Ze skupiny majitelů potravinářských podniků byli oceněni naši absolventi – MVDr. Oldřich Gojiš, MVDr. Pavel Kužniar, MVDr. Jan Lazecký, MVDr. Radek Staněk a MVDr. Pavel Váhala a dále majitelé současných rodinných firem, kteří již studovali naši

nám tak umožňují vynikající sepjetí výuky studentů s praxí, v některých případech i zavádění nových vědecko-výzkumných výsledků do provozů. Čestné uznání za dlouholetou spolupráci při výuce našich studentů převzaly podniky: Masný průmysl Krásno, a.s., předseda představenstva Karel Pilčík, Kostelecké uzeniny a.s., Masokombinát Polička, generální ředitel MVDr. Aleš Hantsch, Váhala a spol. Hustopeče nad Bečvou – jednatel společnosti pan Robert Váhala, Kmotr Kroměříž – MVDr. František Mikeš výrobní ředitel, Trumf International – majitelé MVDr. Radek Staněk a MVDr. Pavel Váhala a Moravia Lacto a.s. – ředitel Ing. Stanislav Coufal.

Čestné uznání děkana FVHE za příkladnou odbornou činnost byla letos udělena pouze absolventům oboru hygiena potravin a následně samostatné Fakulty veterinární hygieny a ekologie. Prezentuje ji několik skupin zahrnujících velmi úspěšné absolventy, kteří se uplatnili v řídicích funkcích výrobních podniků, státních organizacích a uni-

■ Děkan FVHE předává ocenění

Šebesta – ústřední ředitel SZPI a exministr zemědělství ČR, MVDr. Milena Vicanová – zástupce ČR při jednání při vstupu ČR do EU v oboru zemědělství a potravinářství, exministryně MZ ČR, velvyslankyně ČR při EU.

U příležitosti dvaceti let FVHE ocenil děkan FVHE nejúspěšnější absolventy Fakulty veterinární hygieny a ekologie a oboru hygiena potravin Čestným uznáním. Z orgánů Státní veterinární správy byli oceněni: MVDr. Josef Boháč – ředitel KVS Pardubického kraje, MVDr. Josef Brychta – vedoucí oddělení mikrobiologie SVÚ Jihlava, MVDr. Zdeněk Císař – ředitel KVS Středočeského kraje, MVDr. Radovan Čech, MVDr. Jiří Hlaváček, MVDr. Jan Hrzal, MVDr. Dušan Těšický, MVDr. Miroslav Tuček. Z našich absolventů, kteří se výrazně profilovali v ostatních orgánech státní správy se vztahem k hygieně potravin: MVDr. Jaroslav Honeger – velitel vojenské veterinární

fakultu ve dvou generacích – MVDr. Josef Augustin a MVDr. Karel Augustin, MVDr. František Dolejší a MVDr. František Dolejší ml., MVDr. Josef Hantsch a MVDr. Aleš Hantsch. Z našich absolventů, kteří zůstali na naší univerzitě, byli oceněni doc. MVDr. Hana Buchtová, Ph.D., doc. MVDr. Petr Chloupek, Ph.D., doc. MVDr. Bohumíra Janštová, Ph.D., doc. MVDr. Miloslava Lopatářová, CSc., prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc., prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc., doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D. Široký seznam našich úspěšných absolventů slouží nejen jako ocenění jejich práce, ale i jako příklad pro naše studenty. V letošním roce jsme jako první ocenili čestným uznáním dvě nejlepší studentky doktorandského studijního programu MVDr. Hanu Bandouchovou, Ph.D. a RNDr. Moniku Dolejskou, Ph.D.

Ústavy naší fakulty dlouhodobě spolupracují s řadou výrobních podniků, které

■ Plaketa prof. Matyáše

verzitách a jako úspěšní podnikatelé. Pokládáme za důležité naše úspěšné absolventy na svoji alma mater zvat, informovat je o dění na univerzitě, oceňovat ty nejlepší. Úspěch každé školy je postaven na úspěšných absolventech. Jsme hrdí, že jejich zastoupení v mnoha oborech je tak početné. Průvodcem, který slavnostní zasedání naší vědecké rady vedl se sobě vlastní bravurou, byl MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.

■ text: **Vedení FVHE**
foto: archiv redakce

Setkání děkanů FVHE

Jednoduchá záležitost – zvednete telefon a pozvete na nějaký termín své kolegy – bývalé děkany. Tak se přece organizuje každé přátelské posezení. Sezvat ale stále aktivní kolegy je často háčkem. První telefon vyblokoval čtrnáct dnů, druhý dokonce celý měsíc. Jenže šlo přece o to sejit se všichni! Z jednoduchého pozvání se stalo luštění sudoku. Vše má ale nakonec své řešení – a tak setkání nakonec proběhla tři. Ale jestli si myslíte, že proto, že jsme se rozdělili na poloviny či třetiny, tak vás musím opravit. Účast byla maximální a s progresivním vývojem – finální schůzky se nakonec zúčastnili všichni.

Při prvním jednání na děkanátu byl představen současný směr fakulty a trendy, kam se chceme ubírat. Jestli se usmíváte, že jsem si tak oťukával záchytné body pro zpracování dlouhodobého záměru fakulty – máte pravdu. Kdo jiný má s vedením fakulty více zkušeností, než mí předchůdci? Jejich reakce, byť někdy jen letný úsměv,

či dvě tři slova byla vynikajícím vodítkem. Myslím, že to tak cítily i obě přítomné proděkanky. Druhým krokem bylo představení nových insignií fakulty. Jistě se přece sluší, aby vedení fakulty, které je letos poprvé použilo, bývalému managementu a autorům námětů poděkovalo. Paní prof. Vorlová všem s pýchou předváděla výsledek své práce, prof. Večerek asistoval s poznámkami, kde i on vidí v kovu svůj ideový otisk. Ano, děkani byli potěšeni, že fakulta má po dvaceti letech své symboly a navíc jistě více než důstojné. Poté byli všichni přítomní seznámeni s systémem fakultních (nefinančních) ocenění pro vynikající pracovníky školy i praxe – čestným uznáním s kovovým odličkem znaku fakulty a následujícím stupněm – plaketou FVHE s reliéfem portrétu prof. MVDr. Zdeňka Matyáše, CSc. Je jistě více než symbolické, že jako první obdržel toto vyznamenání zakládající děkan FVHE prof. RNDr. Stanislav Zima, CSc., který

se omluvil z účasti na slavnostním zasedání vědecké rady v aule, kde byli oceněni ostatní tři děkani. Následovala návštěva nových výukových zařízení fakulty – jatek a pavilonu prof. Lenfelda, kde se v „oválné zasedačce“ všichni seznámili s galerií obrazů děkanů fakulty. Idea postupného doplnění celé sbírky o naše předchůdce – významné představitele hygieny potravin, byla jistě inspirující.

Prvnímu setkání děkanů FVHE přálo i počasí. Je to zdánlivý detail, ale při sluníčku máme všichni přece jenom optimističtější náladu, která rozpouštěla chmury všech děkanů nad krácenými rozpočty a úsporami hrozícími celému našemu vysokému školství. Druhé znovu nekompletní setkání děkanů proběhlo v aule a třetí? To bylo již cílené ke snímku, který je součástí tohoto článku. Bylo už těsně před uzávěrkou Vity.

■ text: **Ladislav Steinhauser**
foto: archiv redakce

■ Děkani FVHE zleva: prof. Večerek, prof. Buš, prof. Vorlová, prof. Zima a doc. Steinhauser

40. Lenfeldovy a Höklovy dny

Mezinárodní konference Food Hygiene and Technology se jmény zakladatelů hygieny potravin již překročila svoji čtvrtou dekádu. Je to tradice, která má v odborných kruzích velmi malou konkurenci. Stala se už profesionálně zvládnutou akcí, kterou Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin se svojí přednostkou doc.

Tremlovou organizuje s noblesou a úsměvem již několikátý rok. Prosím, dovolte mi hned v úvodu, abych všem organizátorům veřejně poděkoval, jistě si to zaslouží. My všichni, kteří se účastníme, již bereme jejich první jarní výzvu o dodání názvů referátů jako rituál, samozřejmou věc. Stejně jako každoročně zasouváme do knihovny další sborník referátů. Za vším se ale skrývá hodně starostí a příprav.

Při přechodu na nový systém hodnocení vědeckých prací jsem zaslechl připomínky – proč tuto konferenci tedy děláme? U kulatého výročí se jistě hodí, abych vyslovil svůj názor. Prezentace naší fakulty před odbornou veřejností je nutností, musíme být přece slyšeni a viděni, a je-li tato akce spojena s návštěvou našich absolventů na naší alma mater, je i příjemnou společenskou událostí. Vážíme si toho, že

konference byla a je podporovaná všemi ústředními řediteli Státní veterinární správy – doc. Kozákem a doc. Malenou. Je to jeden z předpokladů hojné účasti veterinárních hygieniků nejen z ČR. Stalo se tradicí, že se počátkem října v Brně setkáváme s našimi kolegy z Košic, Wroclawi, Lipska, Vídně, Budapešti. Je vynikající, že se nám daří získávat stále více kolegů z dalších zemí, letos dokonce z USA. Je to jeden z kroků, které musíme dále a výrazněji posílit. Posunout

konferenci ještě více do mezinárodní oblasti. Je to ale úkol nejen pro organizátory, ale všechny přednosty našich ústavů, pedagogické a vědecké pracovníky. Všichni přece chceme kvalitní konferenci. Umožňuje prezentaci i naší nebývale velké skupině mladých doktorandů, aby se často poprvé představili na „dospělé“ konferenci. Je třeba, abychom jim vytvořili ještě více prostoru k vystoupení, více je pobízeli k diskuzi a nejlépe v anglickém jazyce. Ne, vůbec si

Zleva: prof. Mathé, doc. Tremlová, doc. Steinhauser, prof. Večerek, doc. Malena. Vpravo obraz prof. Lenfelda

Prof. Felhaber

nemyslím, že jsou to nadnesené cíle, jsou reálné a u čtyřicátého výročí zcela na místě. Když naši předchůdci tuto konferenci zakládali, byli pyšní na své „cyklostylové“ sborníky. Dnes jsme si zvykli, že je vydáváme opravdu pár hodin před zahájením, že obsahují pravidelně na dvou stech stránkách přes padesát odborných sdělení, samozřejmě s anglickým abstraktem, klíčovými slovy a literaturou. Jsem přesvědčený, že naše nakročení k zařazení sborníku do databáze ISI Proceedings bylo správné a že se nám podaří.

Letos byly Lenfeldovy a Höklovy dny propojeny i se slavnostním zasedáním vědecké rady fakulty, měly tak širší společenský záběr. Když dáme příští konferenci stejnou energii jako letos do přípravy obou těchto provázaných akcí, měl by být výsledek výborný. Pojdme do toho!

■ text: **Ladislav Steinhauser**
foto: archiv autora

Historická sekce 40. Lenfeldových a Höklových dní

Součástí konference 40. Lenfeldových a Höklových dní, jež se letos konala u příležitosti 20. výročí založení FVHE VFU Brno a 35. výročí zahájení výuky oboru Hygiena potravin, byla i historická sekce. Dalo by se napsat již tradičně, ale letos to bylo teprve po čtvrté, kdy se tato sekce stala nedílnou součástí hygienicko-technologického odborného setkání. Jeho začátek můžeme spatřit 5. května 1967, kdy za přispění Katedry hygieny a technologie potravin, Kabinetu dějin veterinární medicíny a Výzkumného ústavu masa a ryb se konalo první sympóziu věnované postavě doc. Hökla.

Odborný program historické sekce byl orientován na hygienu potravin v období okupace a II. světové války.

V úvodu historické sekce vystoupil děkan fakulty, který vzpomněl historii fa-

■ PhDr. Jiří Šindlář, Ph.D., při přednášce o veterinární hygieně v českých zemích za okupace

■ Pohled do auditoria

kulty i významné učitele v její historii, jež je neodmyslitelně spjata s existencí dnešní univerzity. V této souvislosti představil přítomným portrét Jana Lenfelda i jeho autora – Milivoje Husáka, který se zúčastnil slavnostního odhalení obrazu v úvodu konference. Auditorium rovněž pozdravil prezident Komory veterinárních lékařů ČR MVDr. Ondřej Rychlík, který ve svém příspěvku připomněl úspěch proběhlých akcí k oslavě zmiňovaných výročí a vyzdvihl i fakt, že naše univerzita patří k těm, jejichž absolventi nacházejí potřebné pracovní uplatnění a po absolutoriu nerozšířují počty nezaměstnaných.

Vlastnímu semináři předcházela slavnostní chvíle, kdy děkan FVHE doc. MVDr. Steinhauer, CSc., ocenil čestným uznáním celoživotní dílo a zásluhy o obor veterinární hygieny potravin MVDr. Čestý Hladkého.

V odborném programu PhDr. Jiří Šindlář, Ph.D., přednesl příspěvek o veterinární hygieně v českých zemích za okupace (1939–1945). Připomněl takřka neexistující legislativní zakotvení veterinární hygieny potravin v nejsmutnější etapě našich novodobých dějin i základy, na nichž byla celkem úspěšně za 20 let vybudována veterinární služba. Ve svém referátu se dr. Šindlář rovněž zmínil o zásluhách veterinárních lékařů i institucí na rozpracování metod v hygieně masa a mléka. Konstatoval, že i přes tragické období naší historie došlo na úseku veterinární hygieny k nesporným pozitivním změnám, které však nemění zásadně negativní hodnocení této doby z národních a společenských pozic.

MVDr. Ladislav Dedek, CSc., se věnoval ve svém sdělení působení manželů Svěrákových v Baťově biologickém ústavu a představil i další pracovníky a odborníky zde působící v oblasti hygieny potravin. Zmapoval vzájemné personální, profesionální i rodinné vztahy významných expertů majících vztah ke zmiňovanému ústavu.

O praktickém přínosu VŠV v oblasti hygieny potravin v období okupace a druhé světové války hovořila MVDr. Šárka Hejlová, CSc., která ve svém příspěvku sumarizovala legislativní normy i uvedla příklady správného hygienického dozoru a stejně tak představila činnost VŠV

na poli bakteriologického vyšetřování masa, mléka a jiných potravin živočišného původu.

Závěrečný příspěvek, který přednesl MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., byl zacílen na historii hygieny a technologie mléka a mléčných výrobků s akcentem na fungování Rolnického mlékařského družstva v rámci školního statku naší školy v letech 1935–1942.

Uvedené příspěvky jsou publikovány v samostatném sborníku historické sekce, který byl součástí konferenčních materiálů všech účastníků jubilejní konference. Diskuze k jednotlivým sdělením, četná účast i osobní uznání k práci Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie a Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství od syna doc. Hökla – RNDr. Jana Hökla jsou snad dostatečným potvrzením, že uspořádaná akce měla smysl, byla důstojným doplněním oslav 20 let existence FVHE VFU Brno i rozšířením informací z historie veterinární hygieny potravin. Nezbývá než doufat, že i nadále se bude dařit pokračovat v započaté tradici a doplňovat jednání konference Lenfeldovy a Höklové dny o historiografická sdělení, v nichž bude možné sledovat i konsekvence k dnešku.

■ text: MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
foto: Alexandr Krátký

Insignie FVHE

Pozorní čtenáři našeho časopisu si možná vzpomenou, že o univerzitních insigniích se psalo v roce 2008 v čísle 2. Pro ty, co tento článek nečetli nebo pro něž je zapamatování si definic obtížné, zopakujeme, že název insignie pochází z latinského *insigne*, což odpovídá znamení či symbolu. Jsou to odznaky hodností, které jsou určené moci světských či církevních osob. Insignie jsou také symbolem příslušnosti a funkce osob a jako takové mají představovat legitimitu osoby zastávat danou funkci a mít patřičnou hodnotu či postavení. Naznačují tedy i hierarchii různých skupin lidí. Tolik definice insignií obecně a snad je dobré uvést, že univerzitní insignie jsou odznaky funkcí akademických hodnostářů a výrazem tradic vysokých škol. Nejdůležitějšími insigniemi jsou pečeť, rektorská a děkanská žezla a medaile zavěšené na řetězech akademických hodnostářů, kteří je nosí při univerzitních ceremoniích.

Ne všechny fakulty na naší univerzitě měly od počátku svého zrodu k dispozici vlastní insignie a při slavnostních ceremoniích jim bývaly zapůjčovány insignie jiných fakult či univerzity. Tato situace byla i na FVHE a bylo přáním i nesnadným úkolem minulého vedení fakulty zajistit tvorbu insignií pro fakultu. Úkol to byl opravdu nemalý, protože vytvořit insignie znamená založit fundament, od kterého se bude odvíjet veškerá symbolika fakulty. Proto práce nebyla lehká a celé vedení se zabývalo možnostmi ideových návrhů pro medaile děkana, proděkanů a předsedy akademického

senátu, pro žezlo i řetězy, na nichž budou medaile zavěšeny. Najít shodu v motivech nebylo snadné a každá z myšlenek měla své opodstatnění a vztah k fakultě i potřebné symbolice. Pro ideovou i výtvarnou pomoc v iniciální fázi přípravy insignií byl děkanem FVHE prof. Vorlovou přizván MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., přednosta Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství, který se v mnoha vývojových skicích a svými podnětnými návrhy zásadním způsobem podílel na konečné podobě insignií.

Na děkanské medaili se objevila jako centrální postava bohyně Hygieie krmící hada z misky, kterýžto motiv je parafází Rubensova obrazu Hygieie, jenž byl dříve označován jako Kleopatra, a jsou v něm obsaženy medicínské a hygienické symboly. To, že se fakulta nachází v městě Brně a název města je rovněž součástí názvu celé univerzity, je na děkanské medaili znázorněno jednou z dominant metropole – Petrovem. Lipová ratolest umístěná v levém dolním kvadrantu medaile je nejen symbolem ekologickým, ale zároveň v sobě obsahuje i symboliku státu a je kontinuitou tradice založené zhotovením rektorského řetězu. Ten na počátku 30. let 20. století vytvořil z osmnácti karátového zlata brněnský pasíř Metoděj Uhl a obsahuje vedle článků posázených českými granáty také obdélníkové články s motivem lipových ratolestí. I později zhotovené (v 70. letech minulého století) prorektorské řetězy z dílny akademického sochaře Formánka obsahují na svých

■ Žezlo FVHE

článcích obdobný motiv. Právě lipová ratolest se stala také motivem článků řetězů nových insignií FVHE. Děkanská medaile je zkrášlena okružím s latinským názvem fakulty. Zavěšena je na řetězu, jehož spojovací článek ve tvaru písmene Y má na sobě medicínský symbol misky a Aeskulapova hada. Očka řetězu kolem spojovacího článku jsou osazena modrým lapisem, čímž se děkanský řetěz liší od řetězů proděkanů. Královská modř charakterizující tento nerost symbolizuje duchovní hloubku a absolutní světlo vnitřní harmonie a má probouzet nadlidskou lásku, pocit

■ Děkanský řetěz

■ Insignie proděkanů

■ Řetěz předsedy akademického senátu fakulty

krásky a idealismus. Navíc tato barva koresponduje s barvou veterinární.

Motiv proděkanských medailí je identický jako v případě medaile děkanské. Proděkanské medaile ale neobsahují okruží s názvem fakulty a jsou zavěšeny na stejném spojovacím článku, jehož okolní očka jsou prostá *lapis lazuli*.

Přestože insignie není legislativní nutností předsedy akademického senátu, byl jako symbol vážnosti této funkce realizován záměr děkanky prof. Vorlové zhotovit insignie i pro předsedu tohoto orgánu fakulty. Medaile předsedy akademického senátu je tvořena znakem fakulty, který však musel být medailéřsky upraven. Písmo bylo kaligraficky dotvořeno a reliéfně byla propracována zejména Aeskulapova hůl s hadem. Řetěz, na němž je medaile zavěšena, je ražený a kompletovaný identicky jako řetězy proděkanské a řetěz děkanský, avšak provedení zůstalo v původním stříbře, zatímco řetězy akademických funkcí onářů byly pozlacené.

Konečného výtvarného provedení insignií se ujal akademický sochař a významný český výtvarník Michal Vitanovský, jenž se po skončení studií věnoval převážně volné medailéřské a sochařské tvorbě. Jak se uvádí na jeho webových stránkách, zachycoval významné osobnosti našich i světových dějin, vyjadřoval se k problému soužití člověka s přírodou, ale i lidí navzájem. Michal Vitanovský patří ke špičce české medailéřské a reliéfní tvorby a své kvality dodnes prokazuje na četných výstavách. Za své dílo opakovaně obdržel mimořádné ceny. Jeho um mimo jiné dokladuje skutečnost, že v roce 1990 získal první cenu v soutěži na československý Řád T. G. Masaryka a v roce 1994 na český Řád Bílého lva, které byly realizovány. V devadesátých letech přibyl v jeho činnosti další obor – insignie. Vytvořil primátorské řetězy a městské klíče tří měst, je autorem rektorských či děkanských řetězů a žezel čtyř univerzit a tvorbou insignií pro Fakultu veterinární hygieny a ekologie VFU Brno rozšířil i svoji výtvarnou působnost v této oblasti. Mistr je tedy významným a vyhledávaným autorem insignií i dalších vysokých škol a spolupráce s ním při realizaci insignií Fakulty veterinárního lékařství a ekologie byla neuvěřitelně povznášející a inspirující.

Vznik insignií by však nebyl možný bez umělecké dílny, kde dochází k závěrečné výrobě a přetvoření výtvarných představ do trojrozměrných předmětů, jež se stanou insigniemi. Fakulta oslovila několik firem zabývajících se touto uměleckou výrobou a při výběrovém řízení zvítězila

■ Převzetí insignií fakulty za přítomnosti dr. Braunera, prof. Vorlové, doc. Steinhausera a p. Každého

rodinná firma Triga-K, sídlící v pražských Modřanech, v jejímž čele stojí pan Petr Kazda. V této společnosti byly tedy zhotoveny krásné insignie, jejichž zrod nebyl snadný, ale díky spolupráci všech zainteresovaných se podařilo dovést dílo do zdárného konce, o němž se budou moci přesvědčit nejen akademičtí funkcionáři fakulty, ale všichni příslušníci akademické obce i náhodní diváci, kteří insignie spatří. Při návštěvě umělecké dílny bylo příjemné vidět rozsah její tvorby a způsob výroby medailí, plaket, řádů či šperků a přesvědčit se, že práce byla svěřena do správných rukou. Vždyt vytvoření žezla nebylo snadným úkolem. Rozhodlo se pro žezlo kombinované z kovu a dřeva, avšak technologicky takovou věc zvládnout při respektování výrobních procesů, užití předmětu a dodržení výtvarných hodnot navrženého díla nebylo lehkým zadáním. Erudice zaměstnanců firmy Triga-K však pomohla ke vzniku uměleckého díla, které nebude obdivovat jenom pedel, jenž je při slavnostních akademických obřadech nese a na něž budou slibovat budoucí absolventi, ale i všichni přítomní těchto aktů. Samotné žezlo je tvořeno mořenou dřevěnou žerdí posázenou lipovými listy, hlavici žezla tvoří leštěná pozlacená miska, na jejímž obvodu je uveden latinský název fakulty a která je obtočena hadem, který se vine i okolo žerdě

žezla. Miska je s žezlem spojena článkem tvořeným lipovými listy a posázeným modrými kameny *lapis lazuli*. Patka žezla je opět vyrobená z pozlaceného stříbra.

Fakulta oslaví v letošním roce 20. výročí svého vzniku. Pro mnohé se může zdát toto období příliš dlouhé na to, aby až po jeho uplynutí vznikaly fakultní insignie. Avšak je třeba si uvědomit, že pro takový akt, jakým je zhotovení insignií, musí uzrát doba, musí se nalézt patřičné prostředky a sebrat odvaha vytvořit symboliku fakulty, která ji bude provázet dalšími desítkami let její existence a stane se pevnou součástí fakultního života. Buďme vděční, že se podařilo zrealizovat záměr bývalého vedení FVHE a zajistit pro ni dosud chybějící atribut fakulty, který neodmyslitelně patří k akademické obci, jejím hodnotářům a obřadům. Bylo vytvořeno umělecké dílo trvalé hodnoty, na které může být pyšna akademická obec nejen FVHE, ale i univerzity a v podstatě každý, kdo tyto klenoty spatří.

Insignie fakulty, stejně jako vytvořená galerie děkanů FVHE a plánovaná realizace portrétu profesora Lenfelda a fakultní plakety, byly směřovány k letošnímu výše zmíněnému významnému jubileu fakulty.

■ text: MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
foto: archiv redakce

Zasedání redakční rady Maso na VFU

Asi se ptáte, proč právě zasedání redakční rady tohoto časopisu bylo součástí oslav naší fakulty. Ano, otázka je plně na místě. K jejímu zodpovězení je třeba se vrátit do historie. Produkce a zpracování masa, jako největší potravinářský obor navíc finalizující celou živočišnou a tím i dvě třetiny rostlinné výroby, měl a stále má v zemědělství a potravinářství své výlučné postavení. Výzkum o mase byl u nás zahájen 26. ledna 1921 v Ústavu hygieny a technologie masa, mléka a potravin vůbec profesorem Jane Lenfeldem. Rozsah potravinářské výroby nemohl být jedním ústavem dostatečně pokryt, a proto se již ve třicátých letech začalo diskutovat o vytvoření samostatného výzkumného ústavu pro nejdůležitější potravinářskou komoditu – maso. Podmínky pro vznik Ústavu pro výzkum masa však byly příznivé až po válce. Jeho program byl iniciován na zasedání 27. ledna 1947 v Praze především doc. Janem Höklem a MVDr. Aloisem Píšou. Nově ustanovený ústav sídlil na několika místech – v Praze (ve Státním zdravotním ústavu a Mistrovské škole řeznicko-uzenářské) a v Brně (na Vysoké škole veterinární a Vysoké škole zemědělské). Těžiště výzkumu se postupně přemísťovalo do Brna a v roce 1949 již byl Ústav pro výzkum masa (následně Výzkumný ústav pro maso a ryby) situován jen na Vysoké škole veterinární. Ústav se zdárně rozvíjel především v úzké vazbě na praxi. Nástupem významného odborníka MVDr.

Jaromíra Láta, CSc. do funkce ředitele se významně posílila i vědecká a publikační aktivita již Výzkumného ústavu masného průmyslu. Vzpomeňme jen namátkou na knihy Technologie masa, které byly dlouho hlavními studijními materiály nejen na naší univerzitě. Od roku 1970 začal být pravidelně vydáván také Zpravodaj masného průmyslu ČR. Byl to první odborný časopis v oboru maso s výzkumnými a aplikačními články. Měl vynikající renomé nejen mezi výzkumnými pracovníky, ale i v praxi. V roce 1990 byl změněn název časopisu na Maso a následně byl prodán největšímu nejen německému, ale evropskému odbornému vydavatelství Deutscher Fachverlag. Časopis získal po technické, technologické a ekonomické stránce zcela nové dimenze. Přes komerční tlaky si vždy udržel výbornou odbornou úroveň. Bylo to jistě také zásluhou kvalitní redakční rady, která byla sestavena ze špičkových odborníků všech oblastí, plošně zapojených do celého oboru produkce a zpracování masa. Dlouholetým předsedou redakční rady byl prof. Ing. Ivo Ingr, CSc. Naše Katedra hygieny a technologie potravin a později Ústav hygieny a technologie masa hrál při tvorbě časopisu Maso vždy významnou roli. V roce 2006 byl zvolen předsedou redakční rady doc. MVDr. Ladislav Steinhauser, CSc. a časopisu se podařilo, aby byl zařazen v databázi odborných časopisů. V současné době je časopis Maso pro naši fakultu velmi důleži-

tým fórem, kde se prezentujeme odborně praxi a kde se daří velmi pružně publikovat své články. Je jistě vynikající, že celá řada odborníků z naší univerzity se zde mohla prezentovat i v prestižních hlavních článcích. I na tomto místě je třeba konstatovat, že publikace, které směřují do praxe, se nemohou hodnotit pouze body, ale mají také sice neměřitelnou, ale cennou hodnotu budování jména naší fakulty v odborné veřejnosti. Malá statistika: V roce 2009 z naší FVHE svoje jména v časopisu Maso našlo 12 autorů u 28 článků, v letošním roce ve čtyřech dosud vydaných číslech (Maso je dvouměsíčník) 14 autorů u celkem 17 článků. I z těchto čísel je jasné, že naše fakulta je pravidelným a významným přispěvatelem.

Zasedání redakční rady v den konání Lenfeldových a Höklových dnů ve velké zasedací místnosti rektorátu bylo jistě důstojné. Přispělo k němu jistě i ocenění MVDr. Jaromíra Láta, CSc. a prof. Ing. Ivo Ingra, CSc. plaketa prof. Zdeňka Matyáše, který se právě hygieně a technologii masa vedle své činnosti ve WHO celý život věnoval. Zasedání redakční rady bylo nejen symbolem dlouholeté spolupráce, ale také připomenutím devadesáti let od zahájení výzkumu a výuky hygieny a technologie masa a sepjatosti tohoto výzkumu právě s naší alma mater.

■ text: **Ladislav Steinhauser**
foto: archiv redakce

■ Členové redakční rady

Veterinary Roadshow

Co takhle pozvat na naši fakultu v rámci oslav i Veterinary Roadshow? Ptáte se, co to je? Reklama je nutná všude, i ve veterinární medicíně. Přece o nás nemůže veřejnost slyšet jen při nákazách, otravách či aférách! Je třeba, aby se o veterinářích, zvláště o těch, kteří nejsou vidět – těch, co pracují ve státním veterinárním dozoru – veřejnost dozvěděla. A tak vznikla myšlenka organizování Evropských veterinárních týdnů a od nich byl již jen krůček k Roadshow. Dnes se musí za zákazníkem vyrazit! Jestli chceme někoho oslovit, nečekejme, že za námi přijede. Chceme přece zvyšovat povědomí o vysoké bezpečnosti potravin v Evropě, kterou již bereme jak zcela samozřejmou?! Ale také je třeba, abychom konzumentům potravin – tedy nám všem – připomněli, že nejvyšší hygienické a zdravotní riziko se už dnes přesunulo od produkce a zpracování potravin k manipulacím s potravinami u konzumenta – od nákupu v supermarketu k nám domů. A toto místo řetězce se nedá ošetřit jinak, než působením na každého běžného zákazníka. V hygieně, ve výživových doporučeních, zdravém stylu života se bez mediální podpory zkrátka ne-

obejdeme. Tak vznikl v roce 2008 veterinární stánek na kolech. Cestuje po celé Evropě, všude, kde se něco děje. Představuje práci veterinárních lékařů a loví tak potenciální studenty na kteroukoli univerzitu. Postavit takovýto auták kdekoli, však není jen tak. Zaprvé přijede jen tam, kde má zázemí a cítí úspěch. Naši studenti, kteří se pravidelně již třetího Veterinárního týdne zúčastňují, byli dobrou zárukou, stejně jako naše Fakulta veterinární hygieny a ekologie, navíc v týdnu oslav. A tak bruselský úřad rozložil svůj stánek před naší aulou. Připojil se k elektřině, internetu, na plochách nafoukl velké poutače zvířat, otevřel pódium.

Návštěvníků prý bylo dost a věřím, že akce oslovila všechny. Nejmenší děti mohly soutěžit v hrách s „veterinární“ tematikou a pomaličku se připravovat na vysněné povolání veterinárního lékaře, ti starší se dozvěděli novinky třeba o novém označování malých přežvýkavců. A neaktivnější se mohli „on line“ připojit do jakéhokoli odborného veterinárního programu. DG SANCO – Generální ředitelství pro ochranu zdraví spotřebitele je bohatou institucí a neváhá podpořit akce,

zvláště když se spojí s FVE – Evropskou federací veterinárních lékařů, a tak kdokoli přišel, si i něco odnesl. Malá fleška, propisovačka či blok se hodí každému a plní i svou roli nejen pár dnů. Kdykoli se na ně podíváte, vidíte znáček, který jasně ukazuje, že spolužití na této zemi je nezbytné. Jedno zdraví – vyplývající ze zdravého prostředí a směřující přes zdravé rostliny, zvířata, potraviny až k člověku. Strategie sjednocené Evropy je jasná – pojďme a naplníme tento program i jednotným dozorem nad potravinami.

Příjemným překvapením byla aktivita našich studentů, kteří se do akce zapojili. Byla to nakonec jejich aktivita a jejich výsledky. Jsem rád, že mohu jistě za všechny ty, kteří stánek navštívili, konstatovat, že se jim jejich záměr podařil. Dovolte mi, abych proto poděkoval Hance Brožkové, MVDr. Petře Doleželové, Evě Vávrové, Tereze Kalinové, Martině Chromé, Robertu Zbořilovi a Tomášovi Klapovi, kteří se o úspěch akce nejvíce zasloužili. Děkuji.

■ text: **Ladislav Steinhauser**
foto: Petra Doleželová

■ Veterinární stánek na kolech poutal zaslouženou pozornost kolemjdoucích

Odznak FVHE

Nemám pocit, že by odznaky byly dnes nějak „in“, ale nosí se a staly se výsadou skupin, které ve společnosti něco znamenají. Lidé už nejsou ochotni si připnout na sako odznak kohokoli a čehokoli jen proto, že je barevný, či velký. Všimli jste si, že v týdnu oslav se po univerzitě pohybovalo nezvykle mnoho lidí s maličkým, osmimilimetrovým modrým kruhovým odznáčkem na klopě? Dostal ho každý účastník

slavnostní vědecké rady FVHE při příchodu do auly a každý účastník Lenfeldových a Höklových dnů. Proč? Sjela se sem doposud největší skupina našich úspěšných absolventů. Všichni ho dostali k propagaci své fakulty, aby se mohli veřejně přihlásit ke své alma mater. Pokud máte zájem, ho nosit také, vyzvedněte si ho u nás na děkanátu.

■ text: **Ladislav Steinhauser**

Vítání prváků FVHE

V rámci oslav proběhlo dne 14. 11. první „Vítání prváků“. Chtěli jsme jim ukázat, že na „veterině“ se dá vedle studia i kamarádsky žít. Při přípravě programu jsme vycházeli hlavně z našich vzpomínek na první týdny v prvním ročníku, které provázela velká nejistota. Vzpomínáte? Bylo toho hromadu nového, vidíte?

Snažili jsme se formou prezentací své mladší kolegy provést průběhem celých šesti let studia. Tak se dozvěděli nejen úskalí učení, která je čekají a neminou, ale také zazněly nezapomenutelné zážitky ze studijního života. Samozřejmě že jste se na nich i vy naši učitelé výrazně podepsali. Připomenuli jsme současný důraz výuku jazyků a možnosti studia v zahraničí, jak v krátkodobých, tak

v dlouhodobých programech, které byly předvedeny ve dvou prezentacích. Celá akce byla propojena úspěšnými veterinárními hrami – dojením na trenažéru, ovládním foukačky, které vzbudily velký úspěch. Potom následovala ve skupinách prohlídka univerzitního areálu. Navštívili jsme hlavně místa, kam se noví studenti dostanou až po pár letech. I to je přece motivující.

Na závěr nám dovoluťe vyslovit díky za pomoc všem absolventům a těm, kteří „už to mají za pár...“ – Martině Chromé, Tomáši Klapovi, Barboře Harákové, Lence Pištěkové, Robertu Zbořilovi, Evě Vávrové a Pavle Steinhauserové, kteří věnovali svým spolužákům celý den.

Prváci, ahojky mezi námi!

■ Část prváků na exkurzi

■ text: **Hana Brožková**
Tereza Kalinová
foto: archiv autorek

■ Čerství studenti při prezentaci

Sex, Drugs, Rock & Roll

Divadlo v areálu naší univerzity? Ano! Ale nic nového! Bylo to jen připomenutí dávné slávy divadelního kroužku, který velmi úspěšně vystupoval v roce 1980 v naší tehdy největší „interní“ posluchárně, na jejímž místě dnes stojí pavilon profesora Klobouka. Studenti, kteří své učitele při přednáškách a cvičeních pozorně „přečetli“, si své role tenkrát vychutnali dokonale. Také páni profesori a docenti se sami sobě zasmáli. Ti co nepřišli, se o své nechtěném divadelním angažmá dozvěděli z kuloárů – jistě dobře přibarvených. Znáte to!? A stěžovali si u rektora. Ne na svoji roli, ale na jméno souboru – jmenoval se Rectum. Rektor prokázal svoji zralost a konstatoval, že se mu doslovný překlad z latiny líbí. Recta přece znamená – rovný. A jestli tedy studenti rovní ve svém úsudku a konání byli, proč by nehráli dál?! Kroužek se ještě několikrát na škole prezentoval a zanikl až promoci hlavních protagonistů. Ani návštěva profesionálních herců na naší alma mater není novinkou. V listopadu 1989 podpořil studenty na naší univerzitě Bolek Polívka,

■ V hlavní roli M. Trnavský a B. Munzarová

■ Pohled na tělocvičnu zcela zaplněnou diváky

který s nimi vyprávěl, hrál a diskutoval v tělocvičně. Nebylo to plnohodnotné divadelní představení, ale vyjádření názorů tehdy dvou hlavních hnacích skupin prvních revolučních dnů – studentů a herců. Tolik ke známé historii. Dodejme starší historii, neboť už i vystoupení Martina Trnavského, Bary Munzarové a Radima Nováka z divadelního spolku Frída v pondělí 11. října 2010 již historii je. A proč se vlastně hrálo? Fakulta veterinární hygieny a ekologie představením přispěla k oslavám výročí obou fakult.

Scenárista i režisér Dodo Gombár hru přizpůsobil především sehrané mužské

herecké dvojici tak, aby mohli své umění pustit plně z očí. V úvodu se jim to dařilo tak přesvědčivě, že řada diváků dokonce nevěděla, jestli se hraje, anebo teprve hrát bude. Jistě tomu přispěl i neplánovaný výpadek proudu v jednom světelném okruhu. „Tak sakra, bude tady světlo?“ ozval se Martin Trnavský – ve své roli? V tu chvíli praštil běžící elektrikář do instalovaného rozvaděče u vchodu do tělocvičny, a... světlo bylo.

S chutí jsem při vystoupení pozoroval diváky v první řadě, kteří se povalovali na žíněnkách a nejednou byli i vtaženi přímo do děje. Pololežící studentky si při vyhocených situacích sedaly na paty, natahovaly krk – cože se to za bílou bednou s nápisy bar a postel, vlastně děje? A když se hlavní protagonista zpovídal ze svých životních omylů, ztrácely naopak své hlavy mezi rameny, klouzaly na bok a splývaly s žíněnkami, jako by se skrývaly před drsnými slovy narkomana, ztroskotance, člověka hledajícího oporu, opovrhujícího sama sebou. Téma hry je jistě šité pro mladé publikum. Bylo podané s lehkostí, někdy okořeněné slovíčky, která..., ale

ano, veterinární lékaři je také sem tam použijí. Mrkl jsem párkrát i na pana rektora. Usmíval se, a mám dojem, že se ani nečervená. Nakonec, nikoho z organizátorů na kobereček nevolal a u východu se prý stále smál a několikrát prohodil: „Dobrý! Fakt dobrý!“

Věřím, že jsme se dobře pobavili všichni. Časté exploze smíchu, které se během představení ozývaly, tomu napovídají. Část diváků se navíc nejdříve lekla a pak smála neplánovanému exhibičnímu číslu čelního představitele naší univerzity, pod kterým se na hladkých parketách rozlomila plastová židle. Šťěstí, že až k závěru – nemusel tak stát příliš dlouho.

Na závěr ještě díky všem organizátorům, kteří se s úkolem posadit na 400 diváků do tělocvičny poprali se ctí. Věřím, že Dr. Jan Kubernát měl čas si představení užít také. Jestli ne, prosím, aby se stavil na našem děkanátu. Obdrží dvě čestné vstupenky na představení hry v divadle Bolka Polívky.

■ text: Ladislav Steinhauser
foto: archiv redakce

Závěrečný souboj

Manažerské příručky říkají, že není nad to, když kolektiv může po práci společně vydechnout. Asi na tom něco je. Proto chodí úspěšné pracovní týmy sem tam na pivo, do sauny, na tenis či fotbálek, slyšel jsem, že někteří dokonce i do lázní. Toto vše otevírá ventil porozumění, bourá bariéry mezi šéfy a podřízenými a buduje zvláštní atmosféru, která se v podniku, firmě a jistě i ve škole projevuje jako tvůrčí. Přiznám se, s kolektivem univerzitních spolupracovníků jsem zkušenosti z podobné akce dosud žádné neměl. Proč to nezkusit?! Náš cíl byl zcela jednoduchý – neformálně se sejít, mít společný program, pobavit se a také – všem, kdo se podíleli na fakultních oslavách poděkovat s pohárkem vína či u piva? Proč si společně netuknout? Vyhlášení meziústavního klání o pohár děkana v bowlingu mělo překvapivou odezvu. Prý se i dlouho

■ Tým ústavu vegetabilii

■ Soustředění při hře

trénovalo, ústavy řešily, kdo je bude reprezentovat a kdo má nejlepší formu „just on time“. Což je fajn. Proč řešit provozní či interpersonální problémy ústavu? Kdo je dnes nemá?! Hurá na bowling!

Proč právě bowling? Bowling je obecně přímo sport – nezávislý na počasí, hraje se v „hospodě“, fyzicky je náročný tak, jak si to připustíte a navíc není ani mužský, ani ženský. Hrát může každý, stejně jako zblízka fandit, popíjet, něco zakusovat a bavit se. Byl to opravdu netradiční pohled na své kolegy. Nikoho netížily nadtarify, podtarify, příkony či výkony, se studenty se mísili profesori s pirátskými šátky na čele a docenti bušící do tácků s názvem ústavu, vymóděné asistentky s fialovými příčesky ve vlasech, v hloučcích stály týmy v tričkách nejen s nápisy hráč, ale

také masér, trenér či roztleskávačka. Ještě že jsme byli v areálu obchodního domu! Jeden z týmů po zhlédnutí kolegů tak mohl rychle zakoupit stejnobarevné spodní prádlo (asi bylo v akci), navlékl je na džíny (upřesňuji, že jako nejsvrchnější vrstvu) a vytvořil tak své a s nikým nezaměnitelné dresy. Všichni fandili těm svým, poštuchovali soupeře, nadšeně bouřili při rachotu padajících kuželek a zklamaně vydechovali při těsném minutí. Hrál se s velkým nasazením. Na pohár si dělali zálsuk nejen ti nejlepší. Ale co když velcí hráči nebudou mít svůj den? Těch výborných bylo v týmech hodně! Konkurence byla velká!

Ptáte se, jak to dopadlo? Dobře! Přiznám se, po zhlédnutí výkonů družstva z biologie, jsem si řekl – a je vymalováno! Soupeři se

však nevzdali. Hlavní rozhodčí turnaje Petr Pernica na závěr stáhl elektronická data, sestavil tabulku a...? Pohár pro nejlepší ženu a nakonec vůbec nejlepšího jednotlivce získala se 172 body Lenka Dubská, titul nejlepšího muže vybojoval Zdeněk Pavlík a skleněný pohár s nápisem Nejlepší tým Bowling FVHE 2010 si nakonec odnesl Ústav hygieny technologie masa. Škoda že při jejich přípitcích nebyl televizní štáb! Konečně už mohla vzniknout výborná reklama na podporu spotřeby masa v ČR. Skandování „maso, maso“ znělo přesvědčivě a výborně se neslo i v přilehlé chodbě obchodní pasáže. Kdo ví, jak na to reagovali zákazníci u chlazených regálů?

Myslím, že jsme se pobavili všichni dobře. Prof. Arun Bhunia z americké univerzity v Purdue nad vším jen kroutil hlavou, prý si takhle Čechy vůbec nepředstavoval. A na závěrečnou poznámku, jestli se jedná o pohár putovní, mohu odpovědět, že ne. Věřím, že na příští turnaj nějaké peníze zase ušetřím.

■ text: **Ladislav Steinhauer**

foto: P. Pernica, L. Steinhauer

■ Výherní poháry

Moderní výuka v ústavu aplikované farmacie farmaceutické fakulty VFU Brno

Většina absolventů farmaceutické fakulty VFU Brno odchází pracovat do lékáren. K základním dovednostem lékárníka by měla patřit, kromě perfektních znalostí o lécích, také správně vedená komunikace s pacienty při výdeji léků. Lékárník musí umět srozumitelně pacientovi vysvětlit, jak a kdy má léky správně užívat a upozornit ho na možné komplikace nebo na nežádoucí účinky užívaného léku.

Při výdeji léků musí lékárník respektovat, že jedná s nemocným člověkem, jehož chování, jednání i vnímání jsou ovlivněny nemocí. Někteří pacienti jsou vlivem nemoci úzkostliví, naopak ti, kteří, mají malé obtíže, jsou často netrpěliví a spěchají. V rámci dispenzace si musí umět poradit s pacienty pasivními i agresivními, s pacienty, kteří jsou mnohmluvní nebo nekomunikativní. Ti, kteří užívají léky dlouhou dobu (chroničtí pacienti), obvyk-

le chtějí jen vydat „svůj“ lék a nic jiného je nezajímá. Určitá část pacientů kromě výdeje léků si jde do lékárny „popovídat“ a podělit se o svoje obtíže. Někteří pacienti se snaží dokázat lékárníkovi, že vědí o lécích více než on. Lékárník musí vědět, jak uklidnit maminku, která má obavy o své dítě atd. To, jak správně podat odborné informace o lécích a jak s pacienty vhodně komunikovat, se studenti učí v předmětu Farmaceutická péče.

Výuka v předmětu Farmaceutická péče na Ústavu aplikované farmacie doposud probíhala pouze verbálně. Vyučující studentům vysvětlil, jak správně jednat a komunikovat s chronickými pacienty, se seniory, s depresivními pacienty nebo těhotnými ženami. V praxi si mohli studenti poznatky získané ve výuce vyzkoušet teprve při závěrečné stáži v lékárnách v 5. ročníku studia. Vyučující farmaceutické péče si uvědomovali nedostatečnost

pouhého verbálního vysvětlení toho, jak by měl lékárník jednat s pacienty různých typů, v různých situacích, a proto hledali cesty modernizace výuky.

A tak vznikl nápad. Místo složitého vysvětlování natočit videosnímky s typickými situacemi a s různými typy pacientů. Kromě výukových filmů, které se využívají při výuce předmětu Úvod do studia a dějiny farmacie, nikde ve výuce tato metoda nebyla použita. Nápad byl prvním krokem. Následovala řada jednání, konzultací a diskusí. Vše vyvrcholilo podáním žádosti o grant, který by umožnil realizaci nápadu. A protože se jednalo o originální přístup k výuce, byl grant VFU schválen pod číslem 102 G3.

Postupně byly zpracovány scénáře typických situací, se kterými se lékárník může setkat: geriatrický pacient, agresivní pacient, depresivní pacient, úzkostný pacient, narcisistní pacient a kverulantní

■ MVDr. PharmDr. Vilma Vranová, Mgr. Zuzana Slívová, „pacientka“, PharmDr. Libor Číhal

pacient. Každá typická situace byla připravena ve dvou verzích. První snímek záměrně ukazuje nevhodné jednání lékárníka, chybnou komunikaci, nebo nesprávné podání informací pacientovi. Studenti by měli nalézt a upozornit na chyby a navrhnout správný postup. Po následné diskusi bude studentům promítnut druhý snímek, který bude zobrazovat stejnou situaci, ale rozhovor lékárníka s pacientem již bude vedený správně a bez chyb.

Po měsících, které byly věnovány tvorbě scénáře, výběru „herců“, kteří by typově odpovídali rolím, bylo v září 2010 zahájeno natáčení. Role lékárníka, respektive lékárnice se ujala MVDr. PharmDr. Vilma Vranová, která mnoho let pracovala v lékárně a má bohaté zkušenosti a poznatky jak pracovat s různými typy pacientů. Byla vybrána i proto, že v sobě má kus herectví a dokázala „zahrát“ jak precizního lékárníka – lékárnici (dalo by se říci lékárnici *lege artis*), tak i lékárnici, kterou pacienti nezajímají a jde jí jen o to, jak se jich co nejrychleji zbavit. Do role „pacientů“ byli delegováni někteří učitelé ústavu, kteří byli ochotni a hlavně uměli zahrát různé typy pacientů, dále pak „pacienti“ laici – známí realizačního týmu. Za kameru se postavil doc. PhDr. Karel Král, CSc., který má mnohaleté zkušenosti z natáčení výukových filmů. Autorem scénáře je PharmDr. Libor Číhal. V realizačním týmu byla rovněž Mgr. Zuzana Slivová. Nad vším děním bděl garant předmě-

tu Farmaceutická péče PharmDr. Karel Vašut, Ph.D.

Natáčení nebylo vůbec jednoduché. Ve scénáři bylo podrobně popsáno, co mají jednotliví aktéři dělat, odkud přijít, kam se postavit atd. a rovněž text, který mají říkat. Při natáčení se ukázalo, že mnohé scény i komentář jsou příliš škrobené a neodpovídají typickým situacím, se kterými se lékárník setkává. A tak se částečně improvizovalo a vznikaly nápady,

kteří se ukázaly jako přínosné. Zkrátka – všechny účastníky natáčení „chytlo“! Posledním dnem natáčení byl 9. listopad 2010. Bude následovat střih a úprava pro výuku a samozřejmě obhájení grantu. Ne vše se zdařilo k naprosté dokonalosti, ale jde o první pokus nahradit verbální výuku videosnímky, nad kterým se může diskutovat, poukazovat na chyby i pozitivní momenty v práci lékárníka.

Videosnímky jsou natáčeny v souladu se sylaby předmětu Farmaceutická péče. Ačkoliv grant skončí v prosinci tohoto roku, videotechnika zůstane k dispozici a modelové situace budou i nadále dotáčeny v návaznosti na probíhající výuku. Realizační tým se již v této fázi natáčení (a plnění úkolů vyplývajících z grantu) rozhodl pokračovat i po skončení grantu

v natáčení a rozšířit škálu videosnímků o další typické situace.

Cílem tohoto projektu je připravit studenty farmacie co nejlépe na jejich práci v lékárně, která klade nejen velké nároky na odborné znalosti, ale stále více i na schopnost správně vedené komunikace s pacienty. Počátečním impulsem k podání grantu byl požadavek lékárníků z praxe, kteří poukazovali na nedostatečnou připravenost absolventů. Doufáme, že výuka, vedená s využitím videonahrávek typických situací, se kterými se lékárník setkává během své praxe, zkvalitní výuku studentů a povede ke zlepšení připravenosti na budoucí povolání.

■ text: doc. PhDr. Karel Král, CSc.
foto: archiv autora

19. ročník alpských dobrodružství

V pátek 12. 11. 2010 se konala v posluchárně Pavilonu prof. Klobouka výroční členská schůze turistického občanského sdružení EXOD při VFU Brno. Celkem 168 členů se sešlo a sjelo ze všech koutů republiky i Slovenska, aby společně zhodnotili 19. sezónu alpských dobrodružství. Nad fotkami během promítání filmů a při sklence voňavého martinského vína zavzpomínali na letošní putování po Alpách a na vše pěkné, co společně prožili.

Sezóna byla zahájena jednodenními zájezdy do rakouských Alp. První, který se

uskutečnil 15. 5., jsme původně plánovali vystoupit na hřeben Veitschalpe. Z důvodu nepříznivého počasí jsme byli nuceni uskutečnit náhradní túru. Vyrázili jsme ze známého průsmyku Semmering a po návratu do Brna málokdo uvěřil, že se nám podařilo projít osmnáct kilometrů dlouhou trasu, aniž bychom zmokli. Vzhledem k nízké oblačnosti nebyly výhledy do okolí ideální. Nakonec jsme byli rádi, když jsme zpočátku zahlédli mohutné viadukty první evropské vysokohorské železnice a když se později mezi černými mraky objevil známý hřeben Raxalpe. O tři týdny později, 5. června, už nám počasí přálo. Za ideálních podmínek jsme tentokrát zamířili do Štýrska.

Krátce po zahájení túry jsme prošli Medvědí soutěskou, která je považována za jednu z nejkrásnějších oblastí Štýrska. Skalnatým kaňonem jsme vystoupali 700 výškových metrů po 164 lávkách, žebřících a můstcích k horské hospůdce Guter Hirte. Posilnění po malém občerstvení jsme pokračovali ve výstupu na vrchol Hochlantsch (1 720 m n. m.) Královskou odměnou za namáhavý výstup (dalších 500 m) nám byly nezapomenutelné výhledy od vrcholového kříže. Sestup k jezeru

Teichalmsee už byl jen příjemným završením úspěšného alpského výletu.

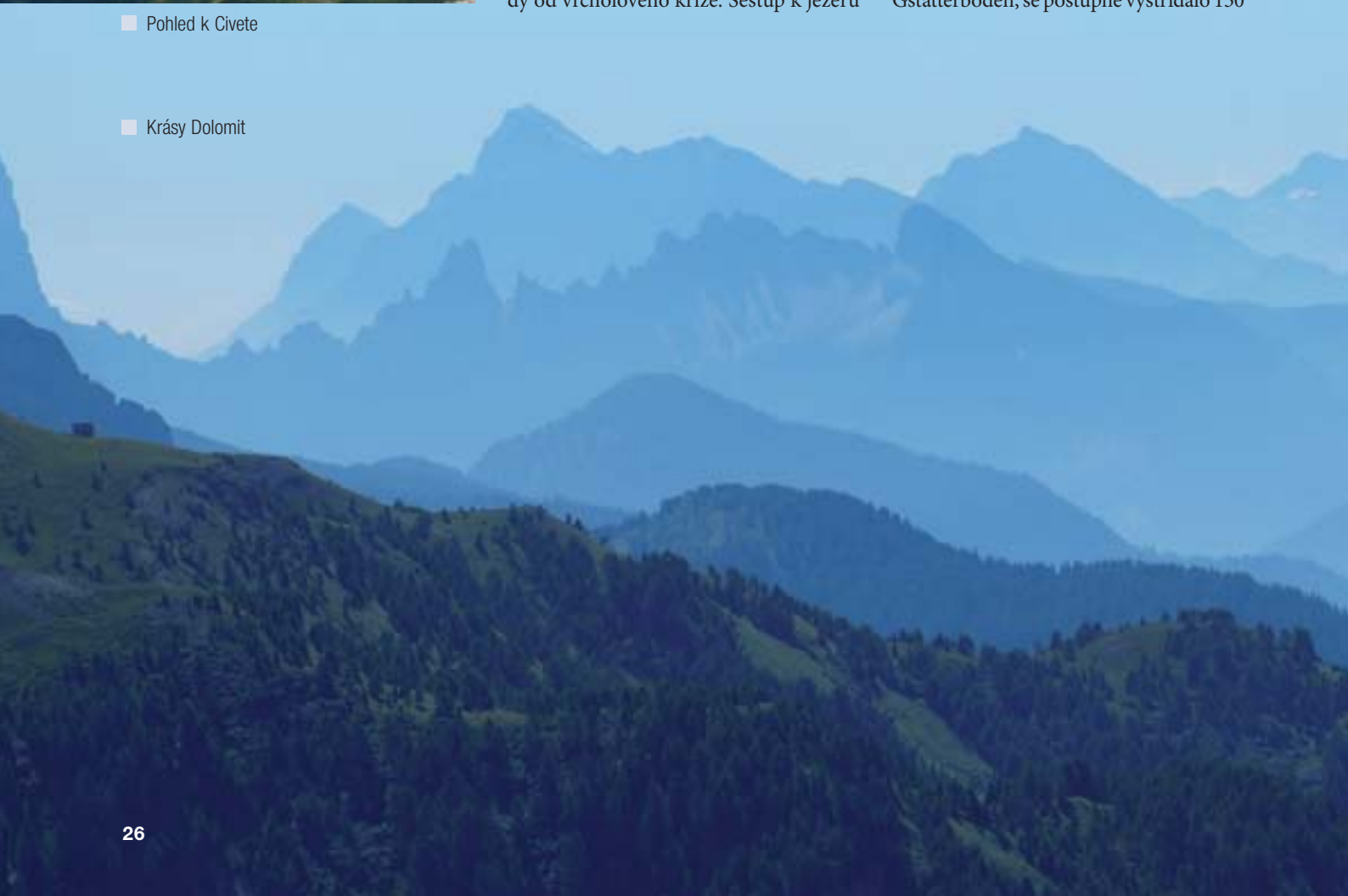
Od 2. 7. do 16. 7. proběhly dva osmidenní turnusy základny Dolomity – sever. Byla to již naše čtvrtá základna v Dolomitech (1994–95 Misurina, 1999–2000 Malga Ciapela Marmolada, 2005–2006 Pale di San Martino). Ani tentokrát nás Dolomity nezklamaly. Znovu se potvrdilo, že patří k nejkrásnějším horám. Vysoko položená sedla nám uspořila mnoho výškových metrů při výstupech na majestátní dolomitské vrcholy. Z nich jsme mohli obdivovat jednotlivé horské skupiny, které jsme navštívili v předchozích letech. Také dobře vybavený kemp Colfosco u Corvary, posazený do nádherné kulisy okolních hor, splňoval i nejnáročnější požadavky na ubytování.

Na dvě dolomitské základny navazovaly čtyři nové turnusy v Ennstálských Alpách. Málo známé vápencové hory na území Štýrska se rozprostírají na obou březích divoké řeky Enns, která dala této atraktivní horské skupině jméno. Na pravém břehu, přímo pod 1 000 metrů vysokou skalní stěnou vápencových velikánů, jsme 19. 7. postavili náš základní tábor. V kempu Forstgarten, nedaleko osady Gstatterboden, se postupně vystřídalo 150

■ Pohled k Civete

■ Krásy Dolomit

vysokohorských turistů, kteří poznávali nejen krásy Gesäuse, jak se tento rakouský národní park také nazývá, ale zavítali i do Hochswabu a Eisenerzských Alp.

Výstupy na Hochtor, Kahlbling, Buchstein, procházka soutěskou Hartlesgraben či návštěva kláštera v Admontu nebo hornického městečka Eisenerz, daly všem účastníkům zapomenout na každodenní starosti a umožnily jim v krásné přírodě a přátelském kolektivu prožít nezapomenutelnou dovolenou. Nemohly ji pokazit ani rozmary počasí, jež některé skupiny provázely.

Již 13 let na letní akce pravidelně navazuje cykloturistická základna, která se v letošním roce uskutečnila od 5. do 12. září. Tentokrát jsme se zaměřili na poznávání Jeseníků, Rychlebských hor a masivu Králického Sněžníku. Účastníci zájezdu byli ubytováni na Červenohorském sedle, odkud vyráželi za poznáváním nejkrásnějších míst uvedených horských celků. Využili jsme toho, že nám turistika umožňuje poznávání kraje z mnoha stránek. Kromě přírodních krás jsme se tradičně věnovali i kulturně historickému poznávání navštívené oblasti. Prohlédli jsme si město Jeseník a jeho lázně, obdivovali zámeček v Javorníku, stejně jako jednu z největších přečerpávacích vodních elektráren na světě – Dlouhé Stráně. Poznali jsme sportovní středisko olympijského vítěze

Aleše Valenty ve Štítech a navštívili jsme i Pradědovu galerii s neuvěřitelným množstvím dřevěných soch. Mohli bychom ještě dlouho vyjmenovávat, kde jsme všude byli a co vše jsme si prohlédli. Koho to zajímá, může se s tím podrobně seznámit na webových stránkách www.exod-vfu.cz. My jsme se přesvědčili o tom, že Jeseníky a přilehlé oblasti jsou ideálním místem pro turistiku a stojí za to je navštívit a zase se do nich vracet.

Dne 23. října se uskutečnil poslední letošní turistický zájezd do Alp. Vzhledem k tomu, že týden před naším odjezdem pokryl horské masivy první letošní sníh, museli jsme opět změnit plánovanou trasu. Místo na dvoutisícový hřeben pohoří Raxalpe jsme se vydali do nižšího pohoří Dürre Wand. Od osady Sonnleiten jsme vystoupali kolem pěkného vodopádu Sebastianwasserfal do sedla Mamauwiese. Bylo až neuvěřitelné, že i přes hrozivou předpověď počasí se s námi a naší 19. sezónou alpských dobrodružství loučily hory zalité podzimním sluncem. Při krásné hřebenové túře jsme si letos naposledy užili dalekých rozhledů na pásy horských horizontů a začali se pomalu těšit na jubilejní 20. sezónu, která nás znovu zavede pod nejvyšší horu Evropy – pod Mont Blanc.

■ text: PaedDr. Jan Kubernát
foto: archiv autora

■ Cestou na Piz Boe

■ Plattenstein 1 154 m

Měsíc mezi sokoly

Hlášení prvního pilota v arabštině mě vtrhává z dřímoty. Vytahuji roletku a pozoruji světla v zemi, která mi bude domovem během odborné stáže na specializované klinice pro dravce v Abu Dhabi ve Spojených arabských emirátech. V letištní hale upírám pohled na ohromný billboard

ard raroha v zapadajícím slunci v pozadí písečné duny. Tak jsem zde! „Salam alejkum“, vítají mě arabští průvodci a řidiči, kteří nakládají zavazadla do přistaveného offroadu se znakem kliniky. Cestou se mi hlavou prolétají nastudované informace se vzpomínkami na moje první sokolnické krůčky.

Arabský poloostrov je historiky považován za kolébku sokolnictví. Nejstarší záznamy o výcviku dravců pro lov jsou starší více než 2 000 let. Dnes je sokolnictví v mnoha arabských zemích nejen tradicí a odkazem předků, ale také velmi populární. Umění chovat dravce a lovit s nimi se v rodinách předává nepřetržitě z generace na generaci. Cvičení sokoli jsou ceněny v desítkách tisíc dolarů, ale cena je pro jeho majitele obvykle stejně zanedbatelná. Dravec zde má často pozici plnohodnotného člena rodiny. K tomuto aspektu se musí přihlížet i při komunikaci se sokolníky, manipulaci s dravcem i při určení diagnózy a postupu léčení. Ještě v nedávné době mohlo být usmrčení sokola trestáno na území Arabského poloostrova dokonce až smrtí. Samotný lov je však už dnes v celých Arabských emirátech zakázaný pod přísnými tresty, a proto sokolníci cestují především do Pákistánu, Kazachstánu nebo severní Afriky. Oblíbenou a ceněnou kořistí jejich dravců je především drop obojkový, pouštní králíci nebo drobné druhy gazel. Prý už jen organizace šejkvy lovecké

výpravy je pro Evropana neuvěřitelným podnikem. Na určeném místě v lovecké destinaci nejdříve přistávají nákladní letadla s nejrůznějším vybavením, dokonce i nákladní automobily a bagry. Na loveckém místě vyrostlo malé městečko s vlastním polním letištem, nemocnicí pro dravce, samozřejmě i s operačním sálem, restaurací a nezbytnou polní mešitou. Personál čítá téměř osm set lidí včetně sokolníků, ošetřovatelů, kuchařů, dělníků, samozřejmě i lékařů a veterinářů. Po dobu několik týdnů každé ráno z tábora vyjíždí do vymezených teritorií kolem čtyř desítek offroadů. Sen každého sokolníka!

dentem Shk. Zaydem a v současné době je začleněna a spravována státní The Environment Agency – Abu Dhabi. Je největší na dravce úzce specializovanou a jistě i nejprestižnější nemocnicí na světě. Ročně zde ošetří přes 3 500 pacientů. Za ohromný rozvoj a získání mezinárodního věhlasu klinika vděčí především své současné ředitelce Margit Gabriele Muller, která je asi nejuznávanější kapacitou v medicíně dravců. Mezi běžné zákroky všedního dne patří především endoskopická vyšetření, různé operace, řešení bumblefootu, aspergilózy aj. Před začátkem sezóny se ordinace plní

■ Sokolí nemocnice v Abu Dhabi

Tyto nastudované informace se mi míchají s osobním, jistě nezapomenutelným pocitem, kdy mi poprvé na ruku dosedla malá poštolka Tina. Drobný dravec, který mi ukázal cestu a možnost pochopit a zamilovat se do dravčí duše. Za jedenáct let přišla řada dalších dravců, radostí z chovatelských i loveckých úspěchů, ale i tragických okamžiků.

Auto uhání po silnici z letiště v Abu Dhabi kamsi za hlavní město. Řidič mi za jízdy ukazuje v dále mezi dunami problikačující světla budov a lámanou angličtinou vysvětluje, kde je klinika i mé ubytování. Stále ještě plný obav a předsudků z arabského a muslimského světa si držím od svých průvodců odstup. Postupem doby však pochopím, že to byly jen a jen mé předsudky.

Abu Dhabi Falcon Hospital je klinika založená v roce 1999 bývalým prezi-

mladými sokoly nebo dravci zraněnými při výcviku. V době loveckých výprav se pak řeší především chirurgie tvrdých tkání nebo zranění způsobená kořistí či jiným dravcem.

Cesta za touto odbornou stáží nebyla však jednoduchá. Uchazeč musí projít výběrem z mnoha zájemců z celého světa. Postupná selekce je založena na pohovoru a doloženém životopise, kde je požadována praxe a orientace v problematice aviární medicíny se zaměřením na sokoly. Během roku je na kliniku pozváno kolem deseti zájemců z řad studentů veterinárních univerzit nebo veterinárních lékařů s vlastní praxí. Program stáže je velmi propracovaný a individuální, kdy se každému dostává zvláštní pozornost. Samozřejmě se navazuje na odborné přednášky se značnou mírou integrace stážístů včetně vytváření vlastních prezentací

■ Na recepci

■ Ranní pacienti – začínáme ordinovat

a jejich obhajoby před odborným personálem kliniky.

Postupně se blíže seznamujeme s veterinárním lékařem Mustaphou z Egypta a studentkou veterinární univerzity Nathalií z Brazílie. Trávíme spolu denně více než osm hodin v ordinaci nebo při asistencích na sálech, sestavování diagnóz a řešení vlastních případů a operací. Práce nádherná, ale i náročná. Jen po dobu mého pobytu se počet vyšetřených nebo operovaných dravců a kliniky blíží téměř čtyřem stovkám. Práce, přednášky, vlastní prezentace. Čas utíká neuvěřitelně rychle, blíží se závěrečná zkouška. Každý z nás je přezkoušen ze svých znalostí, nejobávanější součástí zkoušky je však řešení reálného případu.

Dostávám dravce, u kterého musím zjistit anamnézu od majitele, odebrat potřebné vzorky pro laboratoř, provést en-

doskopii, rtg, vyhodnotit snímek, určit diagnózu, doporučit léčbu a vyslovit prognózu. Zkouška je velmi přísná a nekompromisní. Myslím na kamaráda Mustaphu, který i přes šest let praxe s malými zvířaty byl ze zkoušky přede mnou vyloučen. Snažím se být soustředěný pouze na svěřený případ. Důraz se klade na praktické dovednosti a znalosti použitelné v praxi. Seběmenší chyba znamená jediné – ukončení zkoušky. Zvládám to. Procházím, je mi slavnostně předán prestižní certifikát s celosvětovou platností o absolvování stáže a odborné zkoušky z aviární medicíny se specializací na dravce kliniky v Abu Dhabi. Naplňuje mě radost, že úsilí a snaha nebyly marné. Zatím jako jediný student v historii naší univerzity jsem mohl reprezentovat svými znalostmi a dovednostmi naši fakultu a dostat do podvědomí zahraničních specialistů i její jméno.

Jako hygienik si neodpustím poznámku arabských kolegů, kteří se vůbec neusmívali, ale naopak oceňovali naše zaměření na hygienu potravin. Obrovský rozvoj potravinářského průmyslu, především veřejného stravování, otevřel v emirátech prostor pro odborníky, kterých je zde stále nedostatek. Usmívám se. To by byla kombinace! Pracovat jako veterinář hygienik a odpoledne cvičit svého sokola! Uvidíme!

A co mi více než šest týdnů ve Spojených arabských emirátech přineslo? Především neocenitelné zkušenosti a poznání alespoň malé části medicíny dravců. Našel jsem nové přátele a poznal kulturu pro mnohé „obávaných“ Arabů. Zbavil jsem se předsudků. Mohu říci, že nikdy jsem se v žádné zemi necítil tak bezpečně a spokojeně, obklopen přátelskými a pohostinnými lidmi jako právě v Arabských emirátech. Díky také všem, kteří mi pomohli tuto stáž uskutečnit a kteří mne podporovali po celou dobu příprav – především Mgr. Janu Němcovi a děkanu naší Fakulty veterinární hygieny Ladislavu Steinhauserovi za motivaci a osobní podporu.

„Salam alejkum Abu Dhabi!“

■ text: **Vladimír Steinbauer**

foto: archiv autora

■ Mým pacientem byl i prezidentův raroh

Vernisáž výstavy k 20 letům existence veterinárních fakult

Třináctý říjen tohoto roku přivedl do prostor Kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na šest desítek zvědavých návštěvníků, kteří si nechťeli nechat ujít vernisáž nové výstavy připravenou zaměstnanci Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství u příležitosti 20. výročí založení FVL a FVHE. Všichni, kteří byli v kabinetu dějin poprvé, i ti, kteří patří mezi více či méně pravidelné návštěvníky expozice, seminářů nebo pracovních schůzek konajících se v těchto půdních prostorách, byli velmi příjemně překvapeni nově vystavenými taláry z historie naší alma mater, obzvláště pamětníci prof. Jaroslava Dražana, jehož osobní rektorský talár vítá každého hosta. Mezi příšedšími byli děkani obou fakult, prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA a doc. MVDr. Ladislav Steinhauser, CSc., prezident Komory veterinárních lékařů ČR MVDr. Ondřej Rychlík, proděkan FVHE doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D., předseda AS VFU Brno prof. František Tremel, CSc., vzácní hosté ze sesterské školy v Košicích, členové Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie a desítky zaměstnanců školy. Setkání zahájil úvodním slovem MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., vřele přivítal všechny, kteří do kabinetu dějin vystoupali všech osmaosmdesát schodů a našli si ve svých programech čas zavzpomínat na dvě desetiletí vývoje brněnských veterinárních fakult. Dr. Brauner vyzval k mikrofonu děkany fakult, aby se k tomuto významnému milníku v historii fakult vyjádřili a shrnuli případně důležité momenty od roku 1990 či představili budoucí vize a směřování pracovišť, což děkani s potěšením před početným publikem učinili. Po nich se ujal slova i prezident komory dr. Rychlík, poděkoval za dosavadní spolupráci s univerzitou, s jejími klinikami a ústavu a vyjádřil přání udržet a prohloubit tuto spolupráci i na poli historie veterinární medicíny.

Byť se nejedná o rozsáhlou expozici k výročí obou fakult, seznamuje návštěvníky s jejich společnými kořeny sahajícími až k samému vzniku naší univerzity v roce 1918 a v některých aspektech až k vídeňské veterinární univerzitě, jež byla kdysi vzorem pro naši školu a která vychovala některé z členů prvního učitelského sboru vysoké školy zvěrolékařské v Brně. Expozice pak plynule přechází ve formo-

■ Návštěvníci vernisáže při sledování záznamu z oslav 90. výročí založení VFU Brno

vání fakult z dříve ustanovených dvou studijních oborů – oboru všeobecného veterinárního lékařství, který dal vznik Fakultě všeobecného veterinárního lékařství, od roku 1991 známé jako Fakulta veterinárního lékařství, a oboru všeobecného veterinárního lékařství – hygiena potravin, z něž se vytvořila dnešní Fakulta veterinární hygieny a ekologie. Stručně je také zachycen vývoj jednotlivých ústavů, klinik a sekcí spolu s jejich přednosty a vedoucími. Tvůrci výstavy neopomněli představit ani děkany obou fakult, v případě FVHE se jedná o fotografie obrazů akademického malíře Mílihoje Husáka, který je autorem malé galerie děkanů FVHE, jež zdobí zasedací místnost Pavilonu prof. Lenfelda. Zmíněný umělec je také autorem portrétu prof. Jaroslava Dražana. Obraz mohli shlédnout účastníci slavnostního aktu otevírání nově zbudovaného Pavilonu profesora Dražana 8. října 2010. I tato velmi nedávná událost je zachycena v expozici snímky z této akce spolu s medailonem profesora Dražana, jehož jméno zdobí poslední nový pavilon našeho univerzitního kampusu. Výstava zahrnuje také události týkající se zrodu insignií Fakulty veterinární hygieny a ekologie, u něž coby zdroj inspirace a prvních ideových črt stál i přednost Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství, dr. Pavel Brauner. Dále je pak vzpomenu prof. Zdeňka Matyáše, významné postavy oblasti veterinárního lékařství i veterinární hygieny, jehož plakety byly v souvislosti se zmíněným výročím

fakult udělovány při slavnostním zasedání vědecké rady v univerzitní aule. Děkan FVHE, doc. Steinhauser, věnoval do sbírek kabinetu dějin tyto plakety hned dvě spolu s výtiskem své nové publikace 700 let se lvem ve znaku zobrazující historii řeznicko-uzenářského řemesla v českých zemích. Výstavu symbolicky uzavírají dva prorektorské taláry, které byly kabinetu dějin a muzeu veterinární historie, laskavě zapůjčeny a které umocňují dojem ze stále historické expozice v půdních prostorách budovy č. 32.

Součástí vernisáže bylo také promítání filmu, jež natočil při příležitosti oslav 90. výročí založení doc. PhDr. Karel Král, CSc., zachycujícího momenty bohatého programu druhého listopadového týdne roku 2008. Mnozí z hostů zhlédli tento snímek poprvé, pro jiné představoval milé připomenutí si oslav naší alma mater.

V kuloárech a při drobném občerstvení pak návštěvníci diskutovali nejen o výstavě samotné, ale vzpomínali hlavně na formování obou veterinárních fakult a někteří dokonce požádali o skupinovou prohlídku stálou expozici kabinetu dějin, jež poskytuje velmi dobré zázemí pro výuku studentů prvních ročníků v rámci předmětu Etika a historie veterinární medicíny i pro pravidelně pořádané odborné semináře, sympozia, konference i pracovní schůze.

■ text: MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
Mgr. Kateřina Buchalová
foto: Alexandr Krátký

Imatrikulace 2010

V úterý 9. listopadu 2010 se v univerzitní aule odehrál akademický obřad, při kterém byli studenti 1. roku studia slavnostně přijati mezi členy akademické obce univerzity. Imatrikulace na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno mají své stálé místo v životě univerzity a jsou událostí jak v životě studentů, tak také jejich rodinných příslušníků. O tom svědčí i to,

Děkan FaF doc. Žemlička při předávání imatrikulačního listu

Proděkanka pro vzdělávání FVHE doc. Tremlová a proděkanka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy FVHE doc. Pištěková při předávání imatrikulačního listu

že aula byla takřka do posledního místa zaplněná.

Za přítomnosti akademických hodnostářů všech tří fakult začal hned zrána imatrikulační ceremoniál pro studenty Farmaceutické fakulty. Na něj navázaly imatrikulace Fakulty veterinárního lékařství, následovány imatrikulacemi studentů magisterského studijního programu Fakulty veterinární hygieny a ekologie.

ního programu Fakulty veterinární hygieny a ekologie. Letošní slavnostní obřad uzavřeli studenti bakalářského a navazujícího magisterského studijního programu Fakulty veterinární hygieny a ekologie.

■ text: **Lucie Stejskalová**
foto: archiv redakce

Imatrikulovaní studenti anglického studijního programu FVL

O veterinární fakulty byl na veletrhu Gaudeamus velký zájem

Už tradičně se začátkem listopadu, ve dnech 2.–5. 11. 2010, odehrál na BVV veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus 2010. Mezi 200 fakultami a více než 3 000 studijních oborů,

Zájemců o studium se na prezentaci veterinárních fakult sešlo opravdu hodně

kteří se na letošním ročníku prezentovali, nechyběl ani informační stánek obou veterinárních fakult z VFU Brno.

Ve čtvrtek 4. listopadu 2010 se v prostorách výstavní haly F konala podrobná přednáška pro zájemce o studium na FVL a FVHE, při které (snad) budoucí studenti nejdříve za univerzitu přivítal její rektor, prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA, na kterého navázal proděkan za FVL prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc., a proděkanka za FVHE doc. MVDr. Bohuslava Tremlová Ph.D.

O tom, že letošní maturanti mají o studium veterinárních oborů velký zájem, svědčilo i to, že téměř ani jedna z 200 židlí k sezení nebyla během přednášky volná a že se návštěvníci tlačili všude kolem dokola.

Univerzitu zastupoval rektor prof. Večerek, FVL proděkan prof. Doubek a FVHE proděkanka doc. Tremlová (zprava)

■ text: **Lucie Stejskalová**
foto: archiv redakce

■ Na veletrhu se prezentovaly Fakulta veterinárního lékařství a Fakulta veterinární hygieny a ekologie

Vědecko-výzkumná spolupráce s Univerzitou v Osijeku

V září letošního roku byl Ústav výživy, zootechniky a zoohygiény poctěn milou zahraniční návštěvou. Pracoviště navštívila rektorka Univerzity Josipa Juraje Strossmayera v Osijeku prof. Dr. Sc. Gordana Kralik. Během své návštěvy se paní rektorka setkala s představiteli ústavu prof. MVDr. Ing. Pavlem Suchým, CSc. a prof. Ing. Evou Strakovou, Ph.D. Cílem návštěvy paní rektorky bylo především řešení společných vědecko-výzkumných aktivit při naplňování bilaterální dohody mezi Univerzitou v Osijeku a Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno, která se více jak 10 let odehrává zejména na poli vědecko-výzkumném a publikačním. Stěžejními odbornými tématy, která byla společně diskutována, řešena a publikována byla a je problematika mastných kyselin a aminokyselin v dietách, zejména monogastrických zvířat a možný vliv diet na zastoupení mastných kyselin a aminokyselin v produktech a potravinách živočišné provenience v souladu s produkcí bezpeč-

ných potravin. Mnoholetá úspěšná spolupráce mezi Ústavem výživy, zootechniky a zoohygiény a Univerzitou v Osijeku vyústila v řadu vědeckých a odborných publikací. Obě středoevropské země sdílejí v rámci veterinární i zemědělské praxe řadu podobných problémů a i toto setkání je jednou z možností pro hledání řešení a výměnu odborných zkušeností. Diskuse v rámci přátelského setkání byla zaměřena i k otázkám rozvoje další spolupráce v oblasti vzájemných mobilit mezi českými a chorvatskými studenty i akademickými pracovníky např. v rámci programu ERASMUS. Zástupci Ústavu výživy, zootechniky a zoohygiény se každoročně setkávají s rektorkou Gordanou Kralik na mezinárodní konferenci KRMIVA v Opatiji nebo v rámci mezinárodní konference Kábrtovy dietetické dny. V r. 2009 byla rektorka Gordana Kralik oceněna představiteli Ústavu výživy, zootechniky a zoohygiény za celoživotní přínos v oblasti výživy zvířat a byla jí udělena pamětní

Prof. Pavel Suchý, prof. Gordana Kralik, prof. Eva Straková

bronzová plaketa prof. Jaroslava Kábrta od akademického sochaře Miroslava Kovářika. Celkové vyznění neformálního setkání potvrdilo, jak dobrá spolupráce se dlouhodobě rozvíjí mezi českými a chorvatskými akademickými pracovníky.

■ text: **Eva Straková**
*přednostka Ústavu výživy,
zootechniky a zoohygiény*
foto: archiv autorky

Konference Archival Tradition and Practice

Ve dnech 29. 9. až 3. 10. 2010 se konala mezinárodní archivní konference univerzitních archivů ICA/SUV na Univerzitě Karlově v Praze, v prostorách Carolina na Ovocném trhu. Účast byla podmíněna členstvím archivu VFU v organizačním výboru této velké mezinárodní akce a archiv se prezentoval formou posteru v anglickém jazyce (jednací jazyk konference). Úvodní den byl zahájen proslovem rektora Univerzity Karlovy prof. RNDr. Václava Hampla, DrSc.. Konference se zúčastnilo asi 45 účastníků z 19 států: České republiky, Francie, Španělska, Norska, Barbadosu, Švédska, USA, Velké Británie, Spojených arabských emirátů, Kanady, Polska, Jamajky, Lotyšska, Severního Irsku, Rakouska, Belgie, Švýcarska, Rumunska a Brazílie. Největším a stěžejním tématem bylo, zda je opravdu slučitelné s funkcí archiváře vykonávat i práci historika. Nejlépe toto téma vystihla v úvodní přednášce Juliane Mikoletzky (šéfkyně Section of University and Research Archives SUV), kde zdůraznila vliv a aktivní roli archiváře při výkladu a „psaní“ historie. Pro ČR to není nic neobvyklé, protože archivní studium je podmíněno

■ Účastníci konference

i studiem historie. Nejlépe to vystihla jedna z přednášejících z Kanady, která nazvala archiváře – agenty budoucnosti. Zajímavá byla přednáška archivářů z Barbadosu a Jamajky, která se zabývala problémem jak získat a rozdělit písemnosti z koloniálního období. Diskutovalo se zejména o digitalizaci písemností a jak zajistit přístupnost a čitelnost médií v delším časovém horizontu.

Každý den konference byl doplněn zajímavým programem – návštěva

Strahovského kláštera, Vila Lanna – majetek Akademie věd ČR, klášter v Plasích – kde jsme si prohlédli i hrobku kancléře Metternicha a hlavně budovy, které získalo Národní technické muzeum pro vybudování Centra architektonických studií a získalo na přestavbu finance od Evropské unie.

■ text: **Mgr. Eva Zatloukalová**
Oddělení správy dokumentů
foto: archiv autorky

Promoce DSP na VFU Brno 2010

Každoročně se na VFU Brno koncem června kromě promoci studentů bakalářského a magisterských studijních programů konají i promoce absolventů doktorského studijního programu. V roce 2010 se promoce studentů DSP konaly 28. června a diplomy byly předány celkem 29 absolventům DSP.

Na Fakultě veterinárního lékařství absolvovalo celkem 14 studentů v 9 oborových radách.

MVDr. Radka Andryšiková

Název práce: Imunologické aspekty onemocnění kloubů u psů
Obor studia: Veterinární chirurgie
Datum ukončení studia DSP: 27. 1. 2010
Školitel: prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D.
prof. MVDr. Miroslav Toman, CSc

Obor studia: Choroby malých zvířat
Datum ukončení studia DSP: 5. 2. 2010
Školitel: prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.

MVDr. Linda Czanderlová

Název práce: Klostridiové infekce sajících selat
Obor studia: Infekční choroby
Datum ukončení studia DSP: 25. 1. 2010
Školitel: doc. MVDr. Petr Lány, Ph.D.

MVDr. Petr Fictum

Název práce: Imunofenotypizace kulatobuněčných tumorů kůže u psů
Obor studia: Normální a patologická morfologie
Datum ukončení studia DSP: 28. 4. 2010
Školitel: prof. MVDr. Roman Halouzka, DrSc.
MVDr. František Čada

Datum ukončení studia DSP: 17. 6. 2010
Školitel: doc. MVDr. Pavel Novák, CSc.

MVDr. Pavel Proks

Název práce: Využití zobrazovacích metod v diagnostice nemocí kloubů: onemocnění processus coronoideus medialis
Obor studia: Veterinární chirurgie
Datum ukončení studia DSP: 3. 5. 2010
Školitel: prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D.

Carlos Fernando Agudelo Ramírez

Název práce: Clinical and Electrocardiographical Evaluation of Two Ergometric Tests in Dogs with Natural-Acquired Degenerative Mitral Valve Disease
Obor studia: Choroby malých zvířat

MVDr. Veronika Bellová

Název práce: Vliv suplementace tuku na metabolismus dojnic
Obor studia: Choroby přežvýkavců
Datum ukončení studia DSP: 19.3. 2010
Školitel: doc. MVDr. Alena Pechová, CSc.

MVDr. Petra Borská

Název práce: Vybraná hematonekologická onemocnění u psů, diagnostika a management

MVDr. Ľubica Mišurová

Název práce: Metabolismus selénu u koz
Obor studia: Choroby přežvýkavců
Datum ukončení studia DSP: 19. 3. 2010
Školitel: doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D.

MVDr. Svetlana Odehnalová

Název práce: Vplyv vybraných bioklimatických faktorov na produkčné ukazatele a zdravie prasnic
Obor studia: Choroby prasat

Datum ukončení studia DSP: 2. 10. 2010
Školitel: prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc.

MVDr. Leona Raušerová

Název práce: Perioperační komplikace u pacientů s onemocněním meziobratlových plotének
Obor studia: Veterinární chirurgie
Datum ukončení studia DSP: 23. 11. 2010
Školitel: prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D.

Mgr. Kateřina Rosenbergerová

Název práce: Rychlá detekce virů influenzy pomocí molekulárně biologických metod s ohledem na diferenciální diagnostiku

Obor studia: Infekční choroby

Datum ukončení studia DSP : 25. 6. 2010

Školitel: doc. MVDr. Petr Lány, Ph.D.

MVDr. Daniel Šperling

Název práce: Identifikace a subtypizace spirochet rodu *Brachyspira* z prasat a psů

Obor studia: Veterinární mikrobiologie

Datum ukončení studia DSP : 23. 6. 2010

Školitel: prof. MVDr. Alois Čížek, CSc.

MVDr. Jaroslava Tomenendálová

Název práce: Animální model pro testování nových postupů transplantace krve tvorných buněk a protinádorové terapie

Obor studia: Veterinární fyziologie a farmakologie

Datum ukončení studia DSP : 23. 6. 2010

Školitel: prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.

prof. MUDr. Jiří Mayer, CSc.

MVDr. Šárka Trnková

Název práce: Hodnocení účinku propofolu, butorfanolu, meloxicamu a karpofenu u leguánů zelených (*Iguana iguana*)

Obor studia: Choroby ptáků, plazů a drobných savců

Datum ukončení studia DSP : 9. 10. 2009

Školitel: prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.

Na Fakultě veterinární hygieny a ekologie ukončilo studium 10 studentů v 4 oborových radách.

RNDr. Ivana Borkovcová

Název práce: Moderní instrumentální metody v analýze vybraných potravin živočišného původu

Obor studia: Veterinární biochemie, chemie a biofyzika

Datum ukončení studia DSP: 22. 9. 2010

Školitel: prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D.

MVDr. Jaroslav Bzdil

Název práce: Nové metody v diagnostice moru včelího plodu

Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad

Datum ukončení studia DSP: 22. 6. 2010

Školitel: doc. MVDr. Stanislav Navrátil, CSc.

RNDr. Monika Dolejšká

Název práce: Bakterie rezistentní k antimikrobiálním látkám v populacích volně žijících ptáků

Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad

Datum ukončení studia DSP: 24. 9. 2009

Školitel: prof. MVDr. Ivan Literák, CSc.

Ing. Leo Gallas

Název práce: Postmortální změny při skladování masa bažanta obecného (*Phasianus colchicus*)

Obor studia: Hygiena a technologie potravin

Datum ukončení studia DSP: 14. 9. 2009

Školitel: prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.

Ing. Sylvie Hadrová

Název práce: Vliv podávání doplňku bachorově chráněných tablet s esenciálními aminokyselinami na změny ve složení mléka laktujících dojnic

Obor studia: Hygiena a technologie potravin

Datum ukončení studia DSP: 23. 2. 2010

Školitel: prof. MVDr. Lenka Vorlová,

Ph.D.

MVDr. Kateřina Hudecová

Název práce: Hodnocení vybraných mikrobiologických parametrů trhových druhů ryb a rybích výrobků

Obor studia: Hygiena a technologie potravin

Datum ukončení studia DSP: 16. 6. 2010

Školitel: prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.

MVDr. Pavel Kulich

Název práce: Avipoxviry u volně žijících ptáků

Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad

Datum ukončení studia DSP: 24. 9. 2009

Školitel: prof. MVDr. Ivan Literák, CSc.

MVDr. Tomáš Nekvapil

Název práce: Stanovení estrogenů ve vodním prostředí

Obor studia: Veterinární biochemie, chemie a biofyzika

Datum ukončení studia DSP: 22. 9. 2009

Školitel: prof. MVDr. Miriam Smutná, CSc.

Ing. Magdalena Ostrá

Název práce: Posouzení odpadních vod z potravinářského průmyslu testy na úrovni producentů a destruentů

Obor studia: Veterinární ekologie

Datum ukončení studia DSP: 24. 9. 2009

Školitel: prof. RNDr. Miroslava Beklová, CSc.

Mgr. Petr Podzemný

Název práce: Těžké kovy ve vejcích volně žijících ptáků

Obor studia: Veterinární ekologie

Datum ukončení studia DSP: 24. 9. 2009

Školitel: prof. MVDr. Ivan Literák, CSc.

Na Fakultě farmacie absolvovalo 5 studentů ve 3 oborových radách.

PharmDr. Tünde Ambrus, Ph.D.

Název práce: Příspěvek k dějinám církevního lékařství na území dnešního Slovenska.

Lékárny řádu Milosrdných bratří v 19. a 20. století.

Obor studia: Sociální farmacie – lékařství

Datum ukončení studia DSP: 23. 12. 2009

Školitel: doc. PhDr. Karel Král, CSc.

(od 12.11.09) doc. RNDr. Jozef Kolář, CSc.

PharmDr. Mgr. Tomáš Bartl, Ph.D.

Název práce: Příprava derivátů purinu s potenciálním biologickým účinkem

Obor studia: Farmaceutická chemie

Datum ukončení studia DSP: 8. 7. 2009

Školitel: prof. RNDr. Luděk Beneš, DrSc.

MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.

Název práce: Využívání humánních léčivých přípravků ve veterinární medicíně

Obor studia: Sociální farmacie – lékařství

Datum ukončení studia DSP: 23. 12. 2009

Školitel: doc. RNDr. Jozef Kolář, CSc.

PharmDr. Stanislav Chudík, Ph.D.

Název práce: Využití nukleární magnetické rezonance k identifikaci přírodních látek

Obor studia: Farmakognosie

Datum ukončení studia DSP: 29. 9. 2009

Školitel: doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc.

PharmDr. Lenka Smejkalová, Ph.D.

Název práce: Elektronický receptář

Obor studia: Sociální farmacie – lékařství

Datum ukončení studia DSP: 23. 12. 2009

Školitel: RNDr. Božena Macešková, CSc.

Všem absolventům doktorského studia gratuluji a přeji hodně dalších úspěchů nejen v odborné práci, ale i v osobním životě.

■ text: **prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.**

foto: Kamil Jursa (www.fotofidelity.cz)

Rozhovor se zhotovitelem insignií FVHE

Nové insignie Fakulty veterinární hygieny a ekologie by nemohly vzniknout bez přispění řemeslného umu rodinné firmy Triga-K, v jejíž umělecké dílně byla celá výroba insignií realizována. Zeptali jsme se Petra Kazdy, majitele firmy, na několik otázek, které by každého, kdo měl již možnost na vlastní oči zhlédnout dokonale umělecké provedení těchto „nových pokladů“ fakulty, určitě napadly.

■ Petr Kazda při výrobě insignií FVHE

Jak jste se, pane Kazdo, k tomuto uměleckému řemeslu dostal? Dědí se snad ještě z generace na generaci?

Od malička jsem rád kreslil a můj děda soukromý rolník mě v tom podporoval. Otec byl pekařem, a jak to bývá, neměl pro pracovní zaneprázdněnost čas. Ač pekařem, měl úžasné písmo a rád sbíral umění jako obrazy, známky, polodrahokamy.

Nové insignie FVHE jsou opravdu mistrovským dílem. Každého jistě napadne otázka, kolik času trvalo stvořit tyto, troufám si říct, klenoty?

Insignie a žezlo jsou práce, které se řadí svojí náročností k takovým pracem, jako jsou státní vyznamenání, takže na špici řemesla. Snoubí se zde několik zlatnických a ryteckých technik.

Chcete-li tyto práce dělat, musíte mít jisté zkušenosti a praxi a také výrobní zázemí, a tím našťastí disponujeme. Též je důležitá spolupráce s výtvarníkem – již od prvních kreseb spolu konzultujeme, jak se to vůbec bude vyrábět, jaký materiál a jakou technikou. Akademický sochař Michal Vitanovský má cit pro materiál, a proto je spolupráce bezproblémová. Jsme rodinná firma a práce na insigniích trvá přibližně tři měsíce.

A teď něco pro laiky, jakým jsem i já. Když se řekne výroba insignií, co si pod tím představíte? Určitě to není jednoduchý proces a bude čítat i na několik desítek kroků a speciálních postupů.

Jak jsem již říkal, je potřeba mít zázemí to znamená potřebné stroje. Jsme dílnou zlatnickou a medailérskou. Zlatnická dílna disponuje nejen běžným vybavením jako zlatnické stoly a nářadí, ale také zařízeními na odlévání zlata a stříbra, zařízeními na odlévání vosků, sádrování, tavení, omílání, leštění a galvanickou. Medailérská dílna je velmi náročná na vybavení stroji, tzn. různé lisy, soustruhy, kopírovací stroj, kalení atd. To všechno je potřeba k výrobě.

Jaké materiály a kameny jste spolu se svým týmem použili na výrobu jednotlivých insignií?

Kovové části jsou ze stříbra, a to buď ryzího (999/000) a některé ze stříbra o ryzi 925/000.

Dominantní plastika hada je ze stříbra ryzího, protože je zhotovena technikou nanášení stříbra v lázni, tzv. galvanoplastikou, kterou pro nás dělá odborná pražská firma J.H.S. art pod vedením pana Jaroslava Špergla. Tvarované části zhotovené kovotlačitelky jsou také z ryzího stříbra. Spojovací kroužky žezla jsou zlaceny galvanicky ryzím zlatem, ale plastika hada je kvůli barevné odlišnosti pozlacena 18karátovým zlatem. Kameny, které zdobí nožku pod miskou, jsou „lapis lazuli“ – modrý přírodní kámen.

A teď trochu ženské zvědavosti. Která insignie byla největším oříškem?

Každá práce podle návrhu různých výtvarníků si vyžaduje různé pracovní postupy. Nedá se říci, že tato insignie je složitější než ta druhá. Klenot (medaile) na řetězu bývá zpravidla ražená a tam není zásadní problém. Zato řetěz je vždy náročnější na výrobu. Pravidlo č. 1 zní – řetěz musí pěkně ležet (sedět) na taláru, nesmí někde odstávat, kroutit se apod.

Pane Kazdo, vaše umělecká dílna má za sebou úspěšně zrealizované projekty pro Akademii věd, AVU, Pražský hrad, Ministerstvo kultury a mnoho dalších. Existuje tedy ještě nějaký projekt, na kterém byste si přál se podílet a který by byl i tak trochu splněním vašeho profesního snu?

Není velkého rozdílu v práci na zakázce pro hrad nebo vysokou školu. Každá práce by měla mít určitou kvalitu, pod kterou nelze jít. I ta nejobyčejnější „sériovka“ třeba pro pivovarské muzeum v Plzni z hliníku musí mít svoji kvalitu. Samozřejmě že v případech státních vyznamenání typu řád „Bílý lev“, který za první republiky zhotovovala dílna ze Žižkova Karnet a Kyselý, máte větší pokoru a úctu k této práci a maximální soustředěnost. Sledujete každý detail včetně etuí a jejich kování, zkrátka to musí sedět. Máte také na mysli, že tyto výrobky dostávají lidé jako prezidenti států a velmocí i lidé, kteří se zasloužili o stát a demokracii nebo někomu zachránili život.

Děkuji za rozhovor.

■ text: Petr Kazda, Lucie Stejskalová
foto: archiv redakce

PF 2011

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno
ISSN 1803-3830

